

Utopia

STUDENTAVISA I TROMSØ

NR. 14

25. NOVEMBER – 7. DESEMBER 2010

UKE 47 – 49

ÅRGANG 35

WWW.UTROPIA.NO

« Et av trekkene ved Nord-Norges politiske kultur er kjekling og misunnelse, i følge Magnus Nystrand.

KOMMENTAR SIDE 2 - 3

« Kanskje burde forelesere på PPU hatt obligatoriske arbeidsår i skolen? foreslår Hilde N. Adriansen.

KRONIKK SIDE 12 - 13

« In Norway, proposing new writing systems is a national pastime, writes Ryan Johnson.

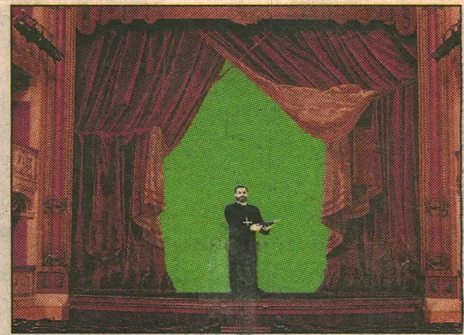
COMMENT PAGE 20

Debatt om øl: Tromsø avholdslag kritiserer alkohol på campus

Sebastian Bantow mener de tyske studentenes ukentlige øl ved stambordet i kantina ligger tett opp til ønskene fra Universitetet sentralt om at studentene skal bruke mer tid på campus og bedre integrere de internasjonale studentene.

REPORTASJE SIDE 6 - 7

TEATER

Hålogaland Teater har valgt Knutby-saken som trekkplaster og greenscreen som bakteppe for neste sesongs store egenproduksjon.

SIDE 18 - 19

EKSAMEN

Studentpolitikere vil ha tydeligere kvalitetssikring rundt tilrettelegging av eksamen.

SIDE 5

SEMESTERAVGIFT

StudentUKA får likevel ikke tilskudd fra semesteravgiften. Svikt i Studentparlamentets brøkgregning er forklaringen.

SIDE 8 - 9

LEDER

Universitet for harde livet

Det var med tungt hjerte undertegnede i forrige uke måtte innse at Høgskolen i Bodø nå er innvilget universitetsstatus. Universitetet i Nordland, grøss og gru. Det synes med dette som om all kamp for å hegne om et kvalitetstungt norsk utdanningssystem kan leses på skraphaugen. Hvorfor burde ikke dette ha skjedd? Vel, vi er allerede belemt med for mange universiteter her til lands.

For det første: De oppgavene høgskolene opprinnelig er ment å besikke er dyrebare. Det handler blant annet om å utdanne folk til å beherske nødvendige profesjoner med praktiske formål. Det er et mysterium at ikke våre politikere og kongen evner å ta til seg dette. Et teoritungt studium og en fremtid som arbeidende akademiker er verken ment eller ønskelig for alle. Noe har gått rivende galt når utdanning blir en individuell kamp om status heller enn om personlig utvikling og breddekunnskap. Her forkynnes det fra politisk hold at høgskolene ikke lenger kan bringe oss noe nyttig.

For det andre: Det er allerede mer enn hard nok konkurranse mellom de norske universitetene hva angår rekruttering av studenter og dyktige forskere. Vi er faktisk på bristepunktet. Når det stadig vekk popper opp universiteter i et lite land som Norge, blir det etter hvert mer enn hva markedet kan tåle. Dermed blir for få ressurser fordelt på for få institusjoner, og denne strekken forringer kvaliteten ved hvert lærersted noe aldeles grassat. Varsku meg her og varsku meg der. Det er tydeligvis ingenting som kan stanse denne trenden som ubønnhørlig raserer den såkalte kunnskapsnasjonen. Vi slutter oss til hva Knut Kjeldstadli skriver i den høyaktuelle boka *Akademisk kapitalisme*. For hva skal vel de små universitetene som nå springer frem gjøre? Jo, de må finne en sine nisjer, tilby noe unikt. Og de må selge og reklamere for harde livet. Det er ikke tunge utdanningsinstitusjoner som har vokst frem i Stavanger, Agder og nå, Bodø. Det er snarere et varsel om at kunnskapsbedriftene nærmer seg. Liberaliseringen lenge leve, og gud hjelpe oss alle.

Storm i ølglass

Utopia stiller seg undrende til at alkoholserving på campus problematiseres så tungt fra enkelte studenter. Slik salgshallene ser ut i dag er dette et ikke-tema. Videre kan vi ikke se annet enn at et bredere alkohiltilbud på campus ville styrke det sosiale miljøet på tunet vårt og at vi med dette ville få et mer vitalt studentmiljø. Edruelig hilser vi alkoholen velkommen.

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

Utopia

ANSVARLIG REDAKTØR/
DAGLIG LEDER:
FRITHJOF EIDE FJELDSTAD
FRITHJOF@UTROPIA.NO

ANNONSE:
TOMEK MOSSAKOWSKI
TOMEK@UTROPIA.NO

LAYOUT:
BERNHARD SIEBERT
BERNHARD@UTROPIA.NO

KULTURREDAKTØR:
ANDREAS MØRKVED HELLENES
KULTUR@UTROPIA.NO

NYHETSREDAKTØR:
LYST UT

IT:
RYAN JOHNSON
RYAN@UTROPIA.NO

FOTOREDAKTØR:
VICTORIA BEZBORODOVA
VICTORIA@UTROPIA.NO

BESØKSADRESSE:
UNIVERSITETET I TROMSØ
TEORIFAGBYGGET 2 - 2.138

TELEFON: 77 62 09 60
WEB: WWW.UTROPIA.NO
E-POST: REDAKTOR@UTROPIA.NO

POSTADRESSE:
UTROPIA - STUDENTAVISA I
TROMSØ
UNIVERSITETET I TROMSØ/
HOVEDGÅRDEN
9037 TROMSØ

Norges negre

Nordlendingen er isolert. Det er langt til Europa, vi mistet kontakten av folket. Et isolert folk oppslukt av rå natur. Vi må da være spe

KRONIKK

TEKST: MAGNUS NYSTRAND
ILLUS.: VICTORIA BEZBORODOVA

Sparebanken1 vil ha debatt om nordlendingen. I sin dekning av debatten valgte Nordlys å løfte frem Svein Berg fra Innovasjon Norge, som stemplet debatten som gammeldags. Mer nordnorsk får du det ikke: Hva er vel ikke mer "fremtidsrettet" enn å stemple det lokale som provinsielt, gnålet og umoderne – altså gammeldags? Men nei, Berg, vi som historisk har vært Norges negre/muslimer kan finne selvtillit og mot i vår annerledeshet, ikke nødvendigvis adoptere identitet og politikk fra hovedstaden.

Nord er utafør

Nordlendingen har vært og er utafør, geografisk, kulturelt og politisk. Nord-Norge har knapt en kulturhistorie. Enkeltskikkelser som Hamsun og Dass var knyttet til København eller hovedstaden. Trondheim, Bergen og Oslo har vært handels-, utdannings- og kulturcentra i århundrer. Nord-Norge, derimot, var et u-landsområde frem til tyskerne kom. Frem til de ressursvake innvandrerne kom var vi "den andre" for mange nordmenn.

«Det er symptomatisk at studenthuset Nordnorsken ikke er blitt vedlikeholdt på årevis – vi har glemt vår annerledeshet i jakten på det normale.»

Å ha en identitet betyr å være annerledes. Bergensere setter sin ære i å være annerledes uten at de plages av å være gammeldags. Det er velkjent at nordnorske studenter på 1960-70-tallet opplevde seg som "den andre" i Oslo. De la om dialekten etter en uke, i frykt for å ikke få hybel. Jeg har selv bodd på Nordnorsken, et hybelhus like over Ullevål stadion som ble bygd av nordnorske kommuner og næringsaktører på slutten av 1950-tallet. Her kan man fortsatt oppleve Torskfest, og det er hjemkommunen din som gir deg plass. Det er symptomatisk at huset ikke er

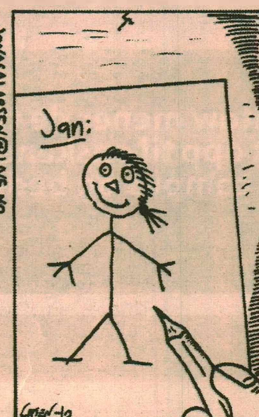

blitt vedlikeholdt på årevis – vi har glemt vår annerledeshet i jakten på det normale.

Arktiske tanker

Det beste bidraget i Sparebanken Nord-Norges rapport kommer fra Arne O. Holm. Polemikeren, rabulisten og journalisten setter fingeren på mangelen på en felles nordnorsk offentlighet. Store aviser har gitt sine regionskorrespondenter i

PÅ TIDE av Jonas A. Larsen

- hva nå?

med russerne under kalde krigen og det svenske Norrland er nærmest eller hva?

nord fyken, mens lokalavisene satser på å være superlokale og patriotiske. I forlengelsen av mangelen på offentlighet følger mangelen på kunnskap om Nord-Norge blant nordlendinger. Det gjør at hovedstaden kan definere nordområdeinteressene på bekostning av nordingene, nordlendingene og nordområdebefolkninga.

Som Holm påpeker, er nordområdesatsingen et eliteprosjekt drevet frem av Utenriks- og Forsvarsdepartementet. Holm fikk selv støtte til en Arktisk tenketank, og tok gjennom denne tenketanken initiativ til en felles nordnorsk avis. Trauste Tore fra Nordnytt's debattforum er en utmerket representant for resepsjonshistoria til slike initiativ:

"Virker som et skikkelig bortkasta tiltak. Regner det som overveiende

sannsynlig at dette ville blitt nok en arena hvor hver av de tre fylkene tenker "mitt-mitt-mitt". Og som vanlig hadde det blitt Tromsø som stakk av med alt av verdiskapning, næringsutvikling eller hva som nå enn måtte komme ut av dette".

Lokal kjekling

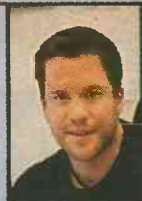
Et av trekkene ved Nord-Norges politiske kultur er kjekling og misunnelse. Det er derfor typisk at "nording" blir lansert som nytt begrep under debatten. Finnmarkinger og tromsinger (?) vil ikke ha noe med Nordland å gjøre, selv om man med nordlending i dagligtalen forstår innbyggere fra både Nordland, Troms og Finnmark. Denne kjeklinga har forpestet debatter om lokalisering av flyplasser, høyere utdanningsinstitusjoner og forsvarsanlegg. Ja, lista er utrolig lang og deprimerende. Men kjeklinga er ikke innbakt i vår "natur", den er et utslag av at de politiske beslutningsstrukturene er for lokale.

Landsdelsutvalget for Nord-Norge er noe av det nærmeste vi kommer en sammenslutning av nordnorske politiske interesser. Utvalget fungerer ikke som det skal og få hører på innspillene fra utvalget. Å flytte makt fra lokalpatrioter til ansvarlige landsdelsledere er den største utfordringa. Det kan gjøres gjennom strukturelle grep som kommunesammenslåinger eller en regional administrativ enhet som erstatter fylkeskommunene. Det er mangelen på slike utspill som gjør Sparebank1s debattinitiativ litt for formløst og kjedelig.

Hvorfor er det irrelevant å diskutere hva vi har vært, er og vil være? Mytter om dialekt, åpent lynne, seksuelle ferdigheter er en ressurs hvis jeg er på sjekkern i Oslo. Greit nok det. Men at vi har felles politiske utfordringer knyttet til næringsgrunnlag, utdanningstilbud og offentlige tjenester kan og bør knytte oss sterkere sammen. ■

INN FRA SIDA:

Studentene i fokus?

TEKST: ULRIK LANGØY

Som internasjonalt ansvarlig ved Studentparlamentet er jeg en del ute og reiser i jobbsammenheng. Mange steder blir Norge sett på som en forgjenger når det gjelder høyere utdanning. Det som slår meg, er at fasaden kanskje ser bedre ut enn det vi som studenter her opplever i dette systemet.

Den nasjonale debatten som har foregått i høst har hatt mange innspill fra flere hold, men spesielt interessant er kanskje Bernt Hagtvet sin kritikk mot universitetene. Han sier at kvalitetsreformen, som ble vedtatt av Stortinget i 2001 og innført i 2003, mer er en "gjennomstrømningsreform".

Har kvalitetsreformen virkelig gjort det for enkelt? Resultatene fra PISA-undersøkelsen (Programme for International Student Assessment) "vitner uten tvil om lavere prestasjoner og dårligere pedagogisk miljø enn ønskelig", skriver forsker Marit Kjærnsli og professor Svein Lie ved Institutt for lærerutdanning og skoleutvikling.

Så mye tyder på at "gjennomstrømningen" og det faktum at instituttene taper penger for hver student som stryker, gjør at den økonomiske interessen for gjennomstrømning påvirker studiekvalitet.

De vitenskapelige ansattes kvalitetsbarometer legger ikke skylden på programdesign, evalueringsformer eller faglig- og pedagogiske ferdigheter som områder for forbedring av kvalitet. Skylden legges over på studentene: "klart høyest prioritert er en økning av studentenes arbeidsinnsats", skriver NOKUT. Det er altså studentenes rolle å skape kvalitet.

Selv om det fra flere hold prøves hardt å forbedre Norges utdanning for å få den til å holde tritt med resten av samfunnet gjennom kvalitetsreformen og andre tiltak som skal hjelpe høyere utdanning til å få ett mer studentsentrert fokus, ser en at det er ikke der problemet ligger. Det er rett og slett et tankeskifte som må til, der universitetene gir slipp på sine gamle modeller, kvitter seg med holdninger som NOKUT-rapporten påviser og revurderer hele styreformene. Fleksibiliteten og kvaliteten studentene fortjener, vil først komme når tanken rundt norsk utdanning er at studentene er partnere i utdanningen i større grad enn forbrukere.

Ulrik Langøy er
Internasjonalt ansvarlig for Studentparlamentet

Utopia for 30 år siden

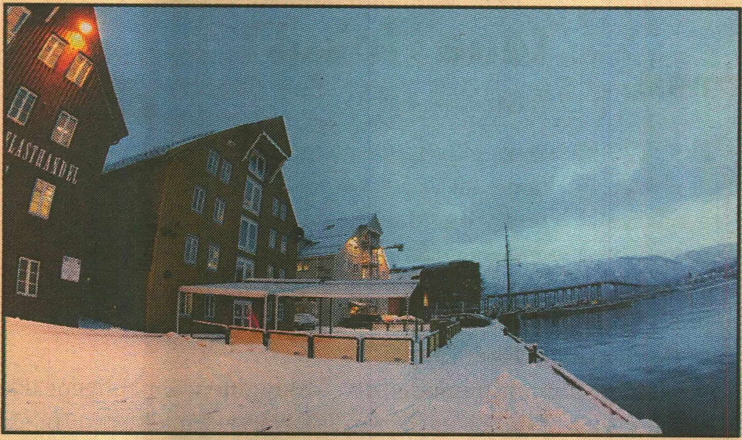
Sosialistisk Front vant valget til Nors Studentunions delegatgruppe og redaksjonen til Studentavisa på hovedallmøtet 20. nov. Sosialistisk Front består av SV – studenter og uavhengige sosialister. Kandidatene til Sos. Front. Gikk til valg på en felles plattform og et arbeidsprogram med prioriterte saker. Til avisa var det bare Sos. Front som stilte kandidater.

Utopia for 10 år siden

Dagens 19-åringer gjør en stor sving utenom lærerutdanninga, og hele seks prosent av lærerne i grunnskole og videregående utdanning mangler godkjent lærerutdanning. Er læreryrket redusert til en mellomstasjon?

NYHETER

Driv kan ruineres av vekterlov

VAKTLOV: Et lovforslag om å pålegge alle utesteder å leie inn utdannede, uniformerte vektere kan komme til å legge kroken på døra for Studenthuset Driv, samt flere av landets mindre skjenkesteder. I følge Universitas skal den nye vaktloven tre i kraft 1. januar 2011 hvis den vedtas. Norsk Studentorganisasjon (NSO) hadde

håpet på at studentstedene ville få dispensasjon fra loven, men det ser foreløpig mørkt ut. Driv, som per i dag har frivillige ordensvakter, vil lide fatalt i følge daglig leder på huset, Morten Markussen.

- Det vil i aller høyeste grad ramme oss. Det vil være en økonomisk katastrofe, sier han til iTromsø.

Studieavgift for utlendinger

SKOLEPENGER: Kristelig Folkeparti har som første parti på Stortinget foreslått å innføre studieavgift i høyere utdanning i Norge. Forslaget går ut på å innføre en ordning med studieavgift for utenlandske studenter, slik blant annet Sverige

nylig har gjort. Studentavisa Universitas i Oslo melder om frykt for et rush av utenlandske studenter til Norge fra neste år av, når svenskene ikke lenger tilbyr gratis studier for utlendinger.

HiB=UiN

UNIVERSITETSSTATUS: Fredag 19. november falt avgjørelsen: Høgskolen i Bodø blir Universitetet i Nordland. Den nyslåtte universitetsrektoren, Pål Pedersen, er glad over vedtaket, og "ser frem til å kunne jobbe som universitetsrektor med å videreutvikle det vi har gjort de ti siste årene", melder Forskerforum. En fornøyd forskningsminister Tora Aasland uttaler seg

også til bladet.

- Det er gledelig at Nordland nå har fått sitt universitet og at høgskolen har blitt belønnet for strategisk og målrettet arbeid over lang tid, sier ministeren. Det er altså ikke bare forskningen som har gjort Høgskolen med fire (sic) doktorgradsutdanninger fortjent til universitetsstatus.

Tilrettelegging til

Administrativ floke kan ha fått konsekvenser for eksamensavvikling

TILRETTELEGGING: Studentpolitikere er bekymret for kvaliteten på tilretteleggingen ved UiT. (f.v. Åsne Ø. Høgetveit, Siren Storli)

Studentpolitikere ønsker klarhet i hvem det er som har ansvaret for behandlingen av søknader om tilrettelegging ved eksamen. De frykter at fusjonen mellom UiT og HiTø kan ha fått negative konsekvenser for den gruppen som har spesielle behov under eksamensavviklingen.

TEKST: FRITHJOF EIDE FJELDSTAD
FOTO: TRYM LINDELL

Fusjonen mellom UiT og HiTø har båret med seg store administrative omlegginger. Blant annet har det funnet sted en betydelig omdelegering av ansvarsområder. Herunder faller forvaltningen av eksamensavviklingen. Fra å ha vært et sentraladministrativt anliggende har denne nå falt på de respektive fakulteters ansvarsområde.

Utdanningspolitisk ansvarlig i Studentrådet, Siren Storli, frykter at dette kan ha fått uheldige konsekvenser, særlig for de som trenger særskilt tilrettelegging ved eksamen.

- Ja, jeg er litt bekymret for at det kan oppstå skjevheter i søknadsbehandlingene når det er så mange ulike instanser som skal ta seg av dette, sier Storli.

Savner tydelige retningslinjer

Storli begrunner sin uro med

tidligere erfaringer, hvor det blant annet kom frem et tilfelle der en søknad om tilrettelegging ble avslått i sentraladministrasjonen, men innvilget på fakultetsnivå. Et slikt sprik ser hun skeptisk på, og hun er også bekymret for at en slik praksis skal gå i arv.

- Dette kan tyde på at det ikke foreligger noen klare retningslinjer for hvordan søknadsbehandlingene skal gjennomføres i utgangspunktet, mener hun.

Storli peker også på at avslaget fra sentraladministrasjonen var begrunnet med at søkeren ikke hadde dysleksi og derfor ikke var kvalifisert for tilrettelegging. Tilrettelegging er imidlertid ikke forbeholdt dyslektikere, i følge eksamensforskriftene.

Utdanningsdirektør ved UiT, Ingrid B. Salvesen, synes ikke bekymringen fra studentene er berettiget.

- Tvert imot, sier hun.

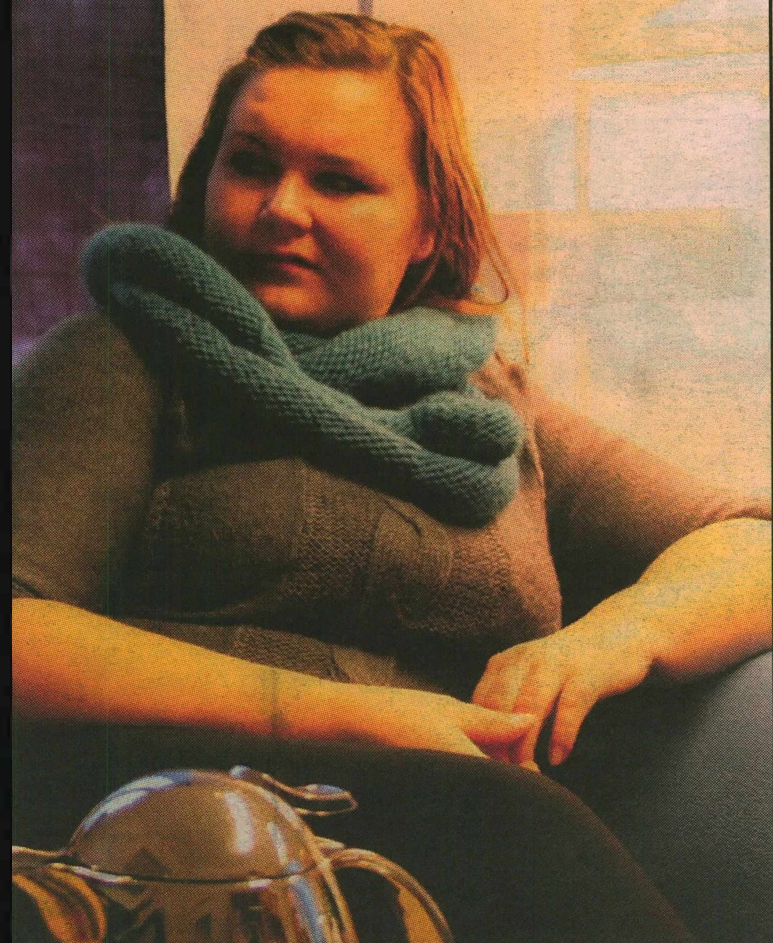
- Det tilfellet som bringes opp her, hvor avslaget på søknaden ble

noe klønete formulert fra vårt hold, har vi tatt tak i og fulgt opp. Vi leser eksamensforskriftene på samme måte og har formidlet dette til fakultetene, forsikrer Salvesen og utdyper:

- Før fusjonen ble iverksatt var hele eksamensavviklingen lagt på oss i sentraladministrasjonen, og vi hadde kun tre og en halv stilling på denne jobben. Da vi i tillegg skulle slås sammen med høgskolen ble det ikke lenger mulig å drive frem på samme måten, forteller hun, og understreker at det finnes klare

«Selv om studenten har mulighet til å klage til høyere instanser, sier dette lite om hvem som i utgangspunktet skal ansvarliggjøres i utgangspunktet.» - Universitetsstyrerepresentant Åsne Ø. Høgetveit

desatt?

retningslinjer for hvordan alle

slutt, ettersom ansvaret er delegert utover flere avdelinger.

Ingrid B. Salvesen, undervisningsdirektør

typer søknader skal behandles.

Masseforvaltning og ansvarliggjøring

Hun legger til at om ikke fusjonen hadde kommet, måtte det likevel vært gjort endringer i hvordan eksamensforvaltningen ble unnagjort.

- Vi hadde det jeg kaller masseforvaltning, der fleksibiliteten og hensynet til den enkelte forsvant litt på bekostning av effektivitet og overholding av tidsfrister.

Salvesen håper nå at dette vil ta

- Det må jo være lettere for et fakultet å behandle hver enkelt søknad på en skikkelig måte når de som skal behandle disse faktisk kjenner til studentene som leverer de inn, spør Salvesen retorisk.

Studentenes representant i universitetsstyret, Åsne Høgetveit, deler Storlis bekymring, men belyser to nye felt.

- For det første er det uklart hvem det er som faktisk har ansvaret for behandlingen av søknadene, sier Høgetveit.

- Er det sentraladministrasjonen eller fakultetene man skal henvende seg til hvis man får avslag og vil ha en begrunnelse for dette? Slik det er i dag vil jo avstanden mellom de som lager forskriftene og de som praktiserer dem være veldig stor. Når da en student klager på avslag til sitt fakultet, henvises han eller ho til sentraladministrasjonen,

som igjen sender vedkommende tilbake, påpeker hun videre.

- Så selv om studenten har mulighet til å klage til høyere instanser, sier dette lite om hvem som i utgangspunktet skal ansvarliggjøres i utgangspunktet.

Kompetente nok?

- For det andre tror jeg det er viktig å se på om fakultetene faktisk har den kompetansen som trengs for å kunne behandle søknader om tilrettelegging, og ikke minst til å se hvilke tilrettelegginger som bør og kan tas i bruk.

Salvesen kan i tillegg fortelle at fakultetene som opprinnelig tilhørte det gamle universitetet har gitt signaler om at de vil tilbake til den gamle ordningen, noe Høgetveit tror kan ha sammenheng med hennes poeng.

- Ja, det vi må se på er om de kanskje ikke føler seg kompetente til å gjennomføre den jobben. Kunne det for eksempel være nødvendig å forhøre seg med folk som kan litt om tilrettelegging, som ergoterapeuter, spesialpedagoger?

Ville det være hensiktsmessig å legge ansvaret for søknad om tilrettelegging ved eksamener tilbake til

sentraladministrasjonen?

- Nei, jeg tror ikke om kamper har så mye for seg, sier Høgetveit og

får samtykke fra Salvesen.

- Nei, det tror jeg ikke. ■

DETTE ER SAKEN:

- Etter at fusjonen mellom Universitetet og Høyskolen i Tromsø ble iverksatt 1.januar 2009 har det ballet på seg mange administrative endringer.
- Blant annet har ansvaret for eksamensavviklingen blitt delegert ned fra sentraladministrasjonen til fakultetsnivå.
- Representanter fra studentdemokratiet frykter nå forskjellsbehandling og etterlyser bedre kvalitetssikring.

Rovdrift på studentene

Om det forelagte budsjettet for 2011 vedtas, vil enkelte boliger ved SiTø ha en økning på 12 000 kr i løpet av de siste fire årene. Samtidig viser det samme budsjettet at SiTø beregner et overskudd på ca. 2,5 millioner.

TEKST: STEWART HÅSETH

FOTO: RYAN JOHNSON

Høye boligpriser

I følge administrerende direktør for SiTø, Hans Petter Kvaal, har man i samme periode et budsjett på 11 millioner kr øremerket for oppussing til de samme boligene. Dette tilsvarer ca 7000 kr per bolig.

- Med i underkant av 1500 boliger, er det mange utgifter vi også må forholde oss til, sier boligkonsulent for SiTø, Irene Kvello.

- Det mange ikke ser er avdragene vi har til lån, strøm og kommunale avgifter. Alt dette må være med i beregningen, når vi skal legge rammene

for neste budsjett. Vi forsøker også ikke å komme i samme situasjon som Bergen, der de måtte heve husleien med 12,2 % på en gang, forteller hun.

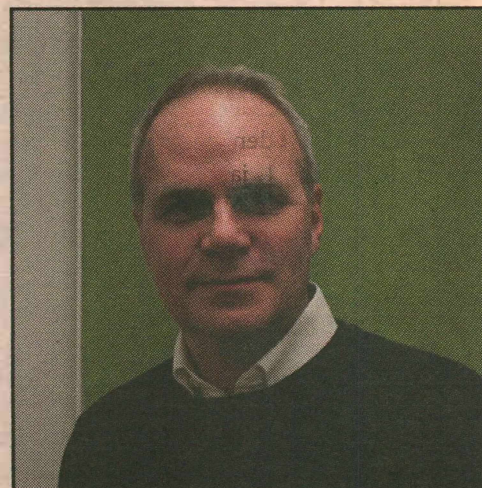
Tromsø ligger i det øvre sjiktet, om en sammenligner seg med gjennomsnittsprisen for andre studentboliger i Norge. På spørsmål om det er konkurransedyktig at en bolig for neste år vil stige med 3 000 kr, henviser SiTø-direktøren til det lokale private boligmarkedet.

- Vi har en nøktern økning på 3 % inne i det nye budsjettet. Dette er konkurransedyktig med prisen ellers i markedet, sier Kvaal.

I ett tilfelle Utopia er kjent med vil utlei prisene øke med 12 000 kr for en type leiligheter i løpet av fire år om budsjettet vedtas. Samtidig har tilskuddet for stipend og lån økt med kun kr 610 innenfor samme periode i følge tall fra Lånekassen. SiTø gjør med dette studentene mer avhen-

gige av deltidsjobber, noe som igjen fører til at studentene får mindre tid til studiene.

- At utgiftene for boligene ikke tilsvarer inntektene fra Lånekassen er beklagelig, men ikke vår sak. Dette er noe studentene heller må ta opp med Staten. Vi forholder oss til markedet og våre ramme-

MARKED: SiTø-direktøren viser til utviklingen på det private boligmarkedet

betingelser, sier Kvaal.

Endrede rutiner for barnehagene

Etter mye tautrekking, fikk SiTø-barnehagene til slutt 300 000 kr fra kommunen - noe som balanserer årets budsjett, men også skaper nye utfordringer for det kommende budsjettet. I praksis vil det innebære at frokosten, som til nå har vært gratis for alle barnehagebarna, vil bli en ekstrakostnad som må dekkes inn på budsjettet. For studentenes del vil dette bli dekket av semesteravgiften, mens det for andre brukere av SiTøs barnehager vil innebære en økning i deres utgifter til barnehagen.

For den enkelte student med barn, kan det virke som om det ikke blir noen endringer. Forskjellen vil først bli synlig når eksamen kommer til våren. Da vil ikke lenger SiTø kunne tilby studentene utvidet barnehage i helgene. Også her vil studentenes tilbud med andre ord bli rasert. ■

Studentparlamentet ønsker bardrift som del av den nye kafeens virksomhet.
 - Universitetet bør være en alkoholfri sone, mener Rahma Søvik fra Tromsø Avholdslag.
 Og en gjeng tyske studenter nyter sin øl i ro og mak.

Storm i et ølglass

EIN PROSIT, EIN PROSIT: Fra venstre: Bernhard Siebert, Sebastian Bantow, Darina Pellovska og Christoph Strauch ser ingen problemer med å nyte en øl på universitetet.

TEKST: ANDREAS MØRKVED HELLENES
 FOTO: TRYM LINDELL

«Studentkantina i Teorifagbygget hus 1 er den største kantina på campus, med det største utvalget. Vi serverer flere lunsjretter, som landgang og foccacia, i tillegg til en salatbuffet, varm lunsj og middagsretter. I baguettebaren kan du selv velge hvilket pålegg du vil ha.»

www.sito.no/kantine/teorifag

Med disse ordene presenterer Universitetet i Tromsøs største kantine seg på egne hjemmesider. Men i den for lengst forsvunne baguettebaren kan du i dag ikke velge stort. Derimot er det mulig å kjøpe saker og ting som ikke nevnes ved navn; så godt som ingen ord i nettpresentasjonen er viet drikketilbudet Studentsamskipnaden diskurser opp med.

Noe er i emning på området. I forrige Utopia tok velferdsansvarlig i Studentrådet, Nathalie Godeseth, til orde for alkoholsalg i den nye kaffebaren på campus, som skal settes opp knappe ti meter fra inngangen til kantina. På Studentparlamentets kontor utdypet hun standpunktet.

- Hovedgrunnen til at jeg ser på alkoholserving som et positivt tilbud på et universitetsområde, er fordi det å ta seg en øl på campus er vanlig policy ved de fleste andre universiteter. De største universitetene i USA har, de andre store i Norge har. Det har med selvspekten å gjøre – at universitetet også kan tilby en øl til feiring av eksamen eller ved slutten av en lang lesedag.

Hun forteller at Universitetet allerede har skjenkebevilling – en

såkalt "mobil skjenkebevilling" tilpasset de mange kveldsarangementene som holdes på universitetsområdet, men at øl til daglig kun kan kjøpes i den gamle Grillen ved siden av Teorifagkantina.

- Det er bare at studentene ikke har visst om det, forklarer hun.

Utopia kan avsløre for henne at det selges øl og vin også i selve kantina.

Selger øl i dølgsmål

Faktum er nemlig at det allerede før etableringen av noen kaffebare finnes et variert drikketilbud ved Universitetet i Tromsø: SiTø selger øl i dølgsmål. En gruppe tyske studenter har avslørt hemmeligheten, og møtes jevnlig til Mackpils, og småprat. Bernhard Siebert, Sebastian Bantow, Christoph

Strauch og Darina Pellovska er blant initiativtakerne til ukentlige ølsamlinger rundt samme, faste kantinebord.

- I utgangspunktet møtes vi en gang i uka, som regel på onsdager rundt kl.

12. I dag feirer vi at en tysk venninne er ferdig med eksamen – hun fikk A, forteller de Utopia.

Tysk Wikipedia forteller at et en *Stammtisch*, altså et stambord, betegner så vel en gruppe personer som regelmessig treffes i et bestemt lokale, som selve det (helst store og ofte runde) bordet gruppen samler seg ved. De skiller seg fra organiserte møter ved sin frivillige karakter,

opplyses det. Tyskerne i kantina beskriver sin *Stammtisch* som et sted for integrasjon av internasjonale studenter, åpent for alle.

- 8-10 % av studentene ved UiT er internasjonale – per i dag er de ikke synlige.

«Det har med selvspekten å gjøre – at universitetet også kan tilby en øl til feiring av eksamen eller ved slutten av en lang lesedag.» - Nathalie

Godeseth, velferdsansvarlig i SP

En idé kunne heller være å utvikle tilbudet vi har dratt i gang videre, lage fastere tidspunkter og så videre, med det formål å få flere internasjonale studenter til å trives her, sier norsk-tyske Sebastian Bantow.

Bantow, som også er studentparlamentariker, mener det de driver med ligger tett opp til ønskene fra Universitetet sen-

tralt om hva campus skal være og hvordan universitetsområdet skal fungere.

- Dette går hånd i hånd med Universitetets strategi: internasjonale studenter integreres bedre, og studentene bruker mer tid på campus. Hvis vi studenter finner det vi trenger her, er man ikke tvunget til å dra inn til byen for å kjøpe seg øl, forteller han.

Det er viktig for de tyske studentene å understreke at når de samles, drikker de ikke for fylla. For dem handler det snarere om alkoholkultur, slik de kjenner den fra resten av Europa. Sebastian Bantow synes det er interessant at så få norske studenter kjenner til og benytter seg av tilbudet om å ta en øl i kantina.

- Kanskje ville de skjemmes over å sitte med en øl her, sier han.

Christoph Strauch opplyser om at de aldri har blitt møtt med negative reaksjoner fra studenter eller andre kantinebrukere.

Han beretter om enkelte rare blikk fra forbiusserende. Understreker igjen at formålet er å ha det trivelig, ikke drikke seg full. Men konfrontert med opplysningene om at enkelte røster har ytret ønske om totalforbud for alkoholholdige drikker på universitetsområdet, går stemningen fra gemyttlig til urolig, og de tyske studentene inntar forsvarsposisjon.

- Ingen kan vel klage på at vi sitter her når ingen av oss forstyrrer andre? Vi har aldri sett eksempler på skriking eller annet bråk, sier Strauch.

- Hvis salg av alkoholholdig drikke skal forbys siden alkoholen er usunn og kan virke berusende, så må med samme argumentet også salg av hurtigmat, tobakkvarer og sukkerholdige saker forbys fra campus, mener Bernhard Siebert polemisk, oppgitt over det han kaller dobbeltmoral. Sebastian Bantow argumenterer prinsipielt.

- For meg blir dette et spørsmål om hva slags universitet man ønsker å ha. Universitetet er et sted hvor voksne mennesker utdanner voksne mennesker, ikke sant. Å være voksen betyr å være i stand til å ta ansvar for

seg selv og sine handlinger, til å vite hva som er sunt for en selv.

For en tørrere campus

Prinsipielt hevder også masterstudent Rahma Søvik å argumentere, når hun overfor Utopia tar til orde for å forby alkoholholdige drikkevarer på universitetsområdet.

- Hvorfor ikke la UiT være en alkoholfri sone? Få steder i dag kan studenter ferdes uten å eksponeres for alkoholkonsum, men campus er for mange kanskje den viktigste alkoholfrie arenaen. Her kan man jobbe

og være sosial hele døgnet om man vil, uten at alkoholkonsum føles som en nødvendighet.

Søvik er leder av Tromsø Avholdslag, et lokallag av Det Norske Totalavholdsselskap. I

et leserinnlegg i denne ukas Utopia tar hun til orde for å erklære universitetet "alkoholfri sone", og ønsker å starte en debatt om alkoholens plass på Universitetet i Tromsø. Søvik understreker at debatten ikke er enkel å

hennes poeng om et alkoholfritt universitet av alkoholens sentrale plass i studentkulturen – som er til hinder både for internasjonale studenter og norske nyankomne i byen. Campus bør i en slik situasjon være en viktig alkoholfri arena, sier hun.

«Forsvinnende lite»

Det er nettopp de sosiale ringvirkningene som anføres som motivasjonskilde for Natalie Godeseth i arbeidet med å få på plass en øl- og vinselgende kaffebar. Sentralt er tanken om flere tilbud til studentene på campus.

- Jeg ønsker at studieområdet også skal ha en sosial funksjon, ikke kun være et sted å studere. Et sted du kan sette deg ned, ta en kaffe, eller en øl, eller et glass vin. Dette har jeg hilst velkommen før, og gjør det fortsatt.

Tilbake hos tyskerne i kantina blir ideen om bar godt tatt i mot, med ett forbehold.

- Så lenge det kommer i tillegg, og ikke som erstatning for kantinas tilbud. Vi ønsker øl til maten, forklarer Bernhard Siebert.

Hva så med dem som selger produktene? Bernhard Siebert ved stambordet anbefaler oss å ta kontakt med Jannike, som også snakker tysk.

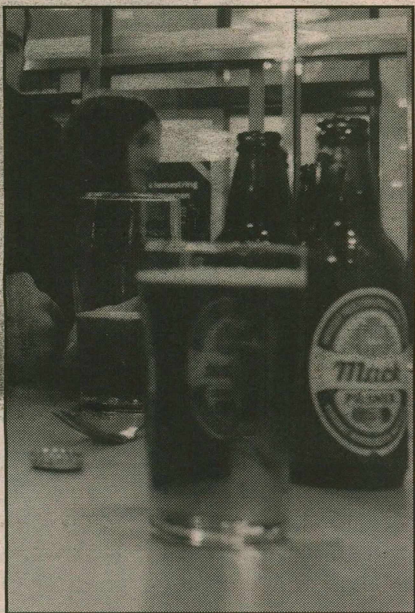
- I hvert fall bedre enn deg, ler han.

Jannike Lauritzen i Teorifagskantina smiler når vi nevner tyskerne ved stambordet. Hun kan fortelle at ikke mange kjøper seg øl eller vin til kantinemat. Selv om en og annen slenger kom-

mer innom i tillegg, er gjengen ved stambordet helt klart hovedgruppa.

Dessverre kan hun ikke fortelle mer om størrelsen på alkoholsalget. Vi sikter oss derfor oppover, mot toppen i kantinehierarkiet. Avdelingsleder i Studentkantinene, Svein Johansen, beskriver over telefon ølsalget som "forsvinnende lite". Han forteller at det i oktober måned ble solgt totalt åtti flasker øl fra SiTø i Teorifagsbygningen. En måneds salg av øl – det Eyvind Hellstrøm karakteriserer som selve ryggraden i norsk restaurasjonsdrift – på et sted det ferdes nesten utelukkende studenter, har gitt cirka salgsinntekter på usle 2.800 kr. ■

«SiTø kunne også ha tilrettelagt for attraktive alkoholfrie tilbud ved semesterstart. Og hvorfor ikke gjøre et par studenthybler til totalt rusfrie?» - Rahma Søvik

ALKOHOLFRI SONE: Avholdsstudent Rahma Søvik ønsker å gjøre universitetet til alkoholfri sone

ta, og snakker i så måte om å bevege seg "inn på et minfelt". Hun stiller seg spesielt kritisk til SiTøs rolle i saken.

- Studentvelferd og studenthelse er gode argumenter for å la tilrettelegging for økt tilgjengelighet være. Et tiltak for studentvelferden kan være å gjøre som studentstyret ved UiO, der Velferdstinget har nedsatt et utvalg som jobber målrettet med ulike rustiltak. SiTø kunne også ha tilrettelagt for attraktive alkoholfrie tilbud ved semesterstart for studenter som aller helst vil være sosiale og ha det gøy uten alkohol. Og hvorfor ikke gjøre et par studenthybler til totalt rusfrie?

I følge Rahma Søvik understrekes

Ukas masterstudent

I Ukas masterstudent undersøker Utopia hva slags mastergrader som produseres her på tunet.

Tekst: Ryan Johnson
Foto: Inga Lill Sigga Mikkelsen

Inga is a speaker and student of Lule Sámi, her language. In terms of speaker count, Lule Sámi is second in size next to Northern Sámi and is spoken in parts of Sweden and Norway, but particularly in Tysfjord, Norway; where Inga is from.

What made you decide to study Sámi languages?

- I started with a bachelors in Sámi languages, and decided to continue. There are so few people who pursue higher education in Sámi and especially in Lule Sámi, and so it's important that somebody does. The Lule Sámi language is really important to me, and important for me too.

Navn: Inga Lill Sigga Mikkelsen
Master: Lule Sámi

What are you writing about for your masters?

- I'm writing about the location of the object in indicative sentences. In Lule Sámi, word order is free, and in Norwegian it isn't. In Norwegian you can say Jeg spiser brød 'I eat bread', but not Jeg brød spiser 'I bread eat'; Sámi allows for both. I'm investigating this, and want to find out what the basic word order is.

- The Uralic languages [the language family including Lule Sámi, Finnish and Hungarian] are generally well studied, and we know that they were all SOV [Subject, Object, Verb]... Northern Sámi is SVO (I eat bread) and South Sámi is SOV (I bread eat), Lule Sámi is geographically between, and between in possible word orders.

What will you do when you are finished? What kinds of jobs are available?

- There are so few people who have a masters degree in Lule Sámi, so my possibilities are open, with jobs like translation or teaching; or I could continue with a PhD. The Sámi community needs specialists who are educated in the Sámi languages, and so every institution in Sápmi is looking for people, like me, with higher education in Sámi languages.

- Recently, I have been working on the Divvun project with Lule Sámi, extending and checking the spell-checking dictionaries. I think everyone who writes in Lule Sámi, or in Sámi languages, know about these programs and they use it.

- Things like these are helping to improve the status of the languages, because it becomes easier for people to use them. A lot of older people haven't learned to write Sámi; and younger people are not that confident in using the language, so with these tools helping, more people dare to use the Sámi that they know, and it becomes easier.

StudentUKA tilbake til null

Etter først å ha blitt tildelt kroner 35 000 fra semesteravgiften, sitter StudentUKA igjen med 0. Årsaken er at vedtaket måtte rebehandles på grunn av tellefeil.

TEKST: FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

FOTO: CHRISTINE T. HELGESEN (ARKIV)

Da årets semesteravgiftsfordeling ble behandlet i Student-

parlamentet (Stp), ble det, etter forslag fra Stp, vedtatt at StudentUKA skulle få 35 000 kroner. I ettertid ble det oppdaget at det som var antatt flertall for

forslaget egentlig var en regnefeil. På parlamentsmøtet var det nemlig atten stemmeberettigede. Stemme fordelingen viste ni for og ni mot forslaget, men ettersom det stilles krav om 2/3 flertall for å stemme inn et slikt forslag holdt ikke tallene. Nå får StudentUKA inngenting fra semesteravgiften.

«Kanskje vi må utsette til 2012» – Anja E. Rasmussen

Beklagelig

Leder for StudentUKA, Anja E. Rasmussen synes det er beklagelig at de ikke får støtte fra semesteravgiften, men tar det hele med fanting.

- I utgangspunktet var det jo vi

som gjorde en feil, og vi skjønner jo også at andre kan begå feil. Men det er jo utrolig leit for UKA, sier Rasmussen.

Nå fokuserer hun og resten av styret på hva som kan gjøres for å ordne økonomien slik at arrangementet skal la seg gjennomføre i 2011.

Må kanskje utsette

- Men dette rammer oss jo på en

Tromsøstudenter møtte Johan Galtung:

Hva vil skje med verden, o store orakel?

TEKST: BEATE GJERLØW

FOTO: HÅVARD VANCE GRAM

Det ekstraordinære internasjonale seminaret den 15. november med Johan Galtung symboliserte nærmest en reise tilbake til antikkens Hellas. Slik som innbyggerne i datidens polis søkte til Orakelet i Delfi, søkte Tromsøs innbyggere til Studenthuset Driv for å konsultere fredsforskningens far, Johan Galtung.

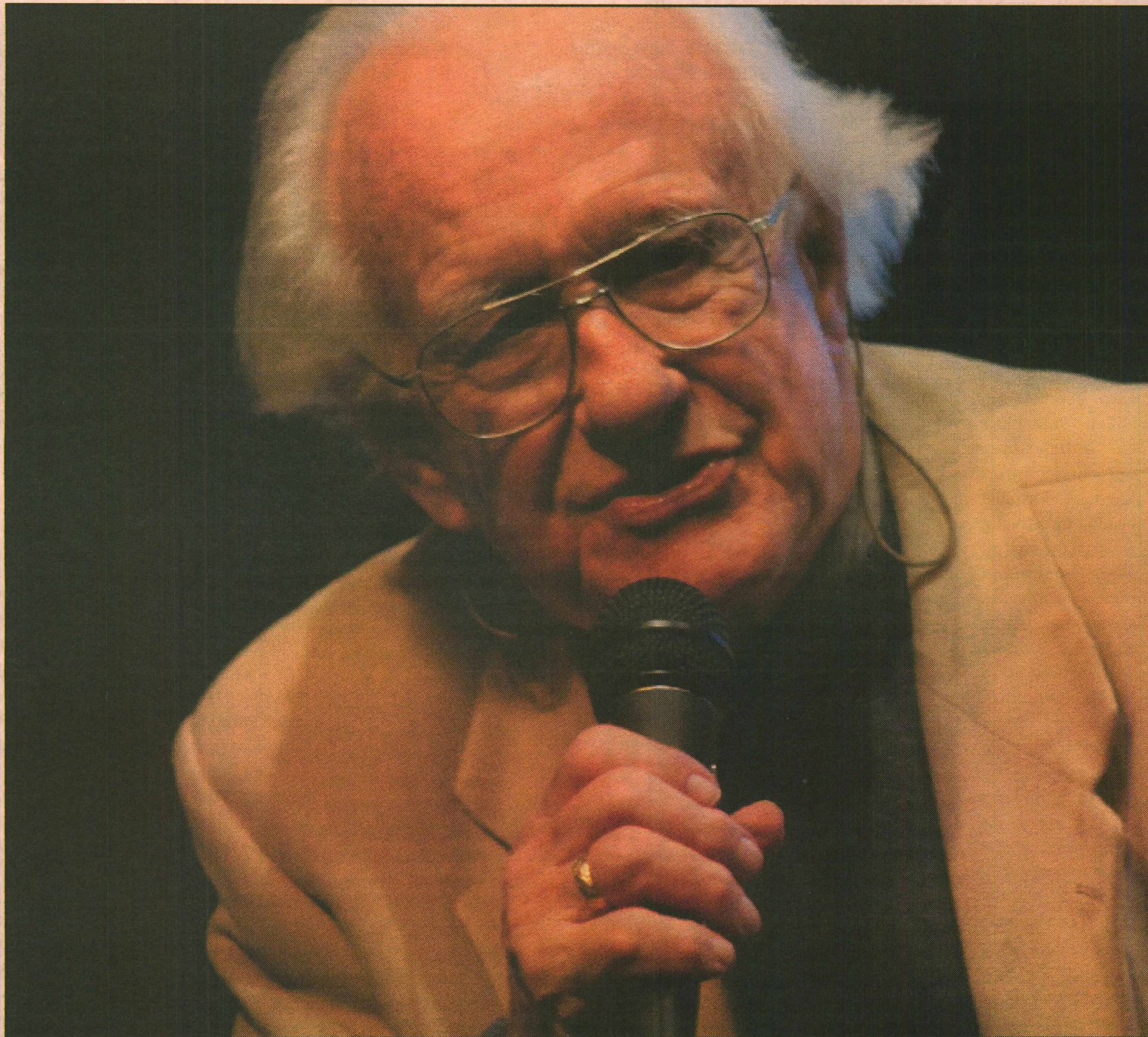
Det var en følte i salen som at man kunne stille nærmest ethvert spørsmål, om det så var om mellommenneskelige eller internasjonale relasjoner. For om noen kunne vite svaret, så var det vel Galtung. Det å vise ydmykhet er ikke en av hans sterkeste sider, men Galtungs pretensiøse væremåte er del av sjarmen. Han har tross alt gitt ut nærmere 150 bøker, og hans verk har blitt oversatt til flere titalls språk – "det er neppe noen i Norges land som kan slå den". Hva er det Galtung har prøvd å få til gjennom over femti år i fredens tjeneste?

Begynnelsen på Galtungs eventyr

Hans lidenskap for fredsforskning ble tent av nettopp mangel på sådan. Som 21-årig militærnektet ville Galtung få tak i bøker som tok for seg forskning på fred, men fikk til svar at han måtte ta til takke med litteraturen om krigsforskning. Siden den gang har han hatt en visjon om å få folk til å tenke annerledes på tre nøkkelbegrep; *fred, vold og konflikt*.

De underliggende strukturer i konflikt

I tråd med pedagogikkens prinsipper presenterte Galtung først en løsningsorientert konflikttilnærming på et lokalt og

SPÅMANN: Johan Galtung er viden kjent for sine spådommer om imperiets fall og verdens gang. Nylig gjestet han Tromsø.

kjent nivå - ved å eksemplifisere hvordan man må ta tak i mobbing på en skole. Scenarioet var at et bøllefør av en skolegutt hadde skremt ei smånerdete jente vekk fra skolen, hvorpå hun ikke ville komme tilbake, og han ble dratt etter ørene inn på rektors kontor, inneforstått med at *«helvetes porter er åpne og det er der han hører hjemme»*. Ifølge rektor var dette selvfølgelig

uakseptabel oppførsel, men tok seg bryet med å stille skolegutten spørsmålet: *«Hvorfor gjorde du det?»* Det kom frem at gutten kunne ikke fordra skolen, det var bare tomt pjatt, pjatt og atter pjatt. Rektor ville gjerne vite hva det hadde med den vesla jenta å gjøre, og fikk kontant til svar: *«Jeg kan ikke fordra den gleden og entusiasmen hun viser for alt dette pjattet!! Pjatt, pjatt, pjatt!!»* Hva

er poenget med denne lille fortellingen, og hva har det med internasjonal konfliktløsning å gjøre? Hovedpoenget til Galtung er at for å oppnå en mulig løsning på en konflikt, må samtlige parter i konflikten få en stemme. I fortellingen handler ikke mobbingen hovedsakelig om forholdet mellom mobber/offer, men snarere om mobber/skole. Ved å avdekke forhold

som ikke relaterte spesifikt til forholdet mellom mobber/offer, kom man til kjernen av mobbingen, hvilket var at han mistriivdes på skolen, og som konsekvens av det mistriivdes han med at andre trivdes. Løsningen ble at gutten fikk ta del i mer praktiske arbeidsoppgaver, slik at han fikk brukt sine ferdigheter på områder han mestret. En slik konfliktløsning

slik måte at det blir vanskelig å garantere at dette vil la seg gjøre. Kanskje vi må utsette til 2012.

StudentUKA har et prøveprosjekt som innebærer å gjøre arrangementet til en årlig begivenhet, og Rasmussen synes det er trist at det muligens ikke vil være mulig nå. Men hun legger vekt på at ingenting er avgjort ennå og at de tross alt

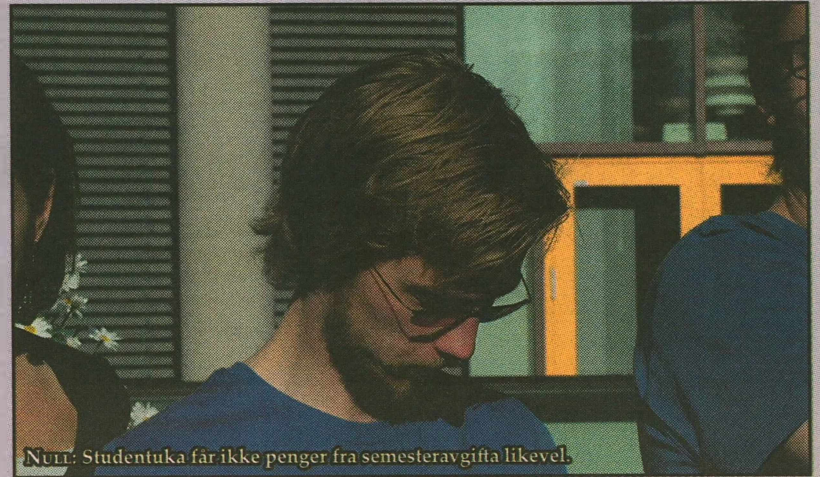
får støtte fra blant annet UiT.

- Ja, vi får rundt 160 000 kroner i støtte derfra. I tillegg til at vi prøver å hente inn andre eksterne sponsorer. Men det får bli neste styres oppgave å vurdere hvor vidt det skal arrangeres noe allerede i 2011. Vi får bare legge til rette for dem så godt som mulig nå.

Du virker veldig rolig?

- Ja, det nytter jo ikke å bli sinna, ler Rasmussen. Studentparlamentet beklager at brøkrengingen gikk litt ut av kontroll.

- Det var jo tross alt ganske kaotisk på det møtet, sier velferdsansvarlig i Studentrådet, Natalie Godeseth. ■

NULL: Studentuka får ikke penger fra semesteravgifta likevel.

Sparebank 1 Nord-Norge presenterer Den nye nordlendingen

I forbindelse med offentliggjøringen av høstens utgave av Konjunkturbarometeret for Nord-Norge ble det arrangert debatt om en ny nordnorsk identitet på studenthuset Driv.

TEKST: ANDREAS MØRKVED HELLENES

FOTO: TRYM LINDELL

Som et ledd i arbeidet med å gjøre landsdelen mer attraktiv for innflyttere, men også for nord-norsk ungdom på flyttefot, ble høstens Konjunkturbarometer for Nord-Norge akkompagnert av en idédugnad med det mål for øye å meisle ut en tydeligere nordnorsk identitet. Forskere fra litteratur- og samfunnsfaglige miljøer ved UiT har derfor utarbeidet en liten pamflett hvor egne og andres forestillinger om nordlendingen i fortid, nåtid og fremtid drøftes.

- Hvem er nordlendingen, spurte statsviter Turid Moldenæs i sin presentasjon av pamfletten.

Et panel bestående av mer eller mindre prominente nordlendinger, representanter for presse, sport og kulturliv, skulle diskutere spørsmålet. Nordlys-redaktør Hans Kristian Amundsen satte tonen for den følgende debatten.

- Vi må slutte å føle oss krenket, var bladmannens oppfordring. Skribent Knut Smistad tok til orde for en helhetstenkning i Nord, med mindre småbysjåvinisme og større innbyrdes raushet. På spørsmål fra studentpar-

lamentsleder Tine Bergli om panelets syn på etableringen av universitet i Bodø, ble denne logikken fulgt.

- Vi må se kunnskapsakkumuleringen i Nord under ett – det er til det beste for landsdelen, svarte Smistad og Amundsen.

Enigheten var generelt stor panelistene imellom; debatten tok aldri av. Dette fikk Svein Berg, direktør i Innovasjon Norge Troms til å reagere. Han karakteriserte diskusjonen som gammeldags.

- Hva er alternativet til å være nordlending? Grådig sunnmøring eller treg trønder? Det er påfallende at kun nordlendinger er spurt i undersøkelsene.

Ulrik Langøy, romsdaling og studentparlamentariker, syntes motsetningen mellom nordlending og søring virket oppkonstruert og lite aktuell.

- Få jeg kjenner bryr seg om dette. En kan spørre seg om hvorfor Sparebank1 Nord-Norge ønsker å strekke en så tydelig linje mellom nord og sør – det kan se ut som om det er for å sikre sine næringsinteresser. Dess sterkere nasjonalfølelse i Nord, dess større sjanse for investeringer nordpå. ■

av kvinnelige selvmordsbombere i Tsjetsjenia, svarte Galtung at en mulighet ville være dannelsen av en russisk union, hvor Tsjetsjenia fikk tilsvarende posisjon som Nederland i EU. Ja, så var det å få til det da.

Det eneste realpolitiske er det idealistiske

Johan Galtung ytrer sylskarp kritikk til tolkningen av Alfred Nobels testament, og årets utdeling er intet unntak. Han har «vanskeligheter med Vesten, og enorm kontakt med resten». Galtung er en krysstallkule som skisserer i farger hvordan det fremtidige internasjonale politiske spill vil utarte seg. Innen 2020 vil det amerikanske imperiet falle i grus, og Kinns rolle vil forsterke seg ytterligere. Det er bare spørsmål om tid før Silkeveien strekker seg til Somalia. Hva vil dette innebære? Vil vi befinne oss i en *Blade Runner* verden? Mulig at yndlingsretten til oldebarna dine blir kylling a lá szzechuan, men det er jo tross alt mer digg en McDonald's. Det gode er at Galtung har en kantiansk oppfatning av verdens utvikling, og han hevder at «det går i positiv retning». Kanskje vil menneskeheten modne og forstå at konflikt ikke er i deres interesse, noe som betyr at det eneste realpolitiske er det idealistiske.

Som innledergave fikk Johan Galtung en bok, og med den som skjold, snek han til seg et smask av FN-sambandets leder. Det er tydelig at det fortsatt er sus i serken til den gamle sølvkaninen Galtung.

JOHAN GALTUNG

Født 24.oktober 1930. Galtung er utdannet sosiolog og matematiker og regnes som grunnlegger av freds- og konfliktforskningen. Opprettet institutt for fredsforskning (PRIO) i Oslo 1959 og har gjort seg bemerket som mekler, forsker og fagforfatter. Han har publisert over tusen artikler og hundre bøker og spådd det amerikanske imperiets fall inn år 2020. Mandag 15.november gjestet han Studenthuset Driv.

innebærer at man har en helhetlig tilnærming, hvilket kan gi mer rom for utarbeidelsen av kreative løsningsforslag. Det hører til historien at skoleguttene ba jenta om unnskyldning, fordi han forsto at det ikke var hun som var hovedårsaken til hans mistriksel. Overført til internasjonal politikk, handler det om å finne de underliggende strukturene til konflikt.

På mitt spørsmål angående hvordan man kan løse den økende rekrutteringen

Action in the UK:

Slacker-Student spongers smash up Tory HQ

COMMENT

TEXT: TOMEK MOSSAKOWSKI
ILLUSTRATION: PRESS

300 academics have joined students in the fight over tuition fees this week, which are set to rise by a staggering amount under Tory-Liberal Democrat coalition plans. Students could be facing a bill of £9,000 a year for university education, and universities themselves could face a crippling 80% budget cut. Compare that to Norway's socialist university paradise and you can understand why demonstrators violently stormed the Tory HQ in London earlier this month.

The academics' solidarity is important: it signals a shift in the demonstrator's camp. An angry mob of students will now become a more ideal-dri-

ven group officially supported by some of the best thinkers in the country. One only need to look at the wording of the letter signed by the academics and given to newspaper The Guardian to understand that the fight against tuition fees is no longer the domain of disgruntled, cause-hungry students: "We are defending not just our jobs, but the values which brought us into higher education, reflecting the wider significance of education to society. The coalition's proposals to slash funding for the arts, social sciences and humanities risk losing not just a

generation of artists, but also a generation of critical and creative thinkers."

Nevertheless, the campaign against tuition fees won't be a quiet one and the Liberal Democrats are taking most, if not all, of the flak. Having promised to oppose a rise in tuition fees in the pre-election phase, many Lib Dems supporters feel completely cheated by the party's 180 on the issue. Deputy Prime Minister Nick Clegg is especially under fire for his apparent hypocrisy.

«With the attention on Clegg and his party, the Conservatives have managed to sidestep a lot of the anger. That the planned rise to tuition fees smacks of Tory privatization isn't an issue anymore.»

REBELS: London students demonstrating against tuition fees.

In all of this, the Tories seem to be doing quite well. With the attention on Clegg and his party, the Conservatives have managed to sidestep a lot of the anger. That the planned rise to tuition fees smacks of Tory privatization isn't an issue anymore.

With greater support and constant media attention, those opposing the rise in fees should not succumb to obsession over Lib Dem betrayal but concentrate on the real problems at hand.

HE'S GOING TO FIND OUT WHO'S NAUGHTY OR NICE ...

RARE EXPORTS
THE TRUTH ABOUT SANTA

SITGES 2010 BEST ACTION PICTURE

Hjertelig velkommen til boklansering!
hos Akademik Kvarter

FRI FLYT

Tirsdag 30/11 kl 17:00

Espen Nordahl
TOPPTURER I TROMS

82 TOPPER!
Skiguide til Malangen, Kvaløya, Ringvassøya, Tromsø fastland, Batsfjord, Tamokdalen, Lyngsalpene, Kåfjordalpene og Uleya.

25% rabatt på boka denne dagen til alle som møter i full topptur-påkledning, stegjern er ikke velkomne!

AKADEMISK KVARTER & FRI FLYT

Utopia tar gjerne imot kronikker og leserinnlegg. Tekster må være desken i hende senest onsdag klokken 12.00. Redaksjonen betinger seg retten til å forkorte tekster, samt publisere alt innsendt materiale på nett. Følg med på www.utopia.no

Kronikk: Maks 4000 tegn, inkl. mellomrom
 Leserinnlegg: Maks 3000 tegn, inkl. mellomrom
 Replikk: Maks 500 - 1000 tegn, inkl. mellomrom
 Legg ved portrettfoto

DEBATT

De europeiske menneskerettigheter og prisen for vestlig politikk

KRONIKK

TEKST: MAGNUS SPARRE

ILLUS: VICTORIA BEZBODOROVA

Nobelkomiteen valgte dissidenten Liu Xiaobo som vinner av fredsprisen. Kinas reaksjoner på dette er tydelige og drastiske, selv om de vet at Nobelkomiteen er uavhengig av den norske stat. Å påstå at de ikke forstår komiteens rolle er rasistisk og naivt – kineserne forstår politikk like godt som nordmenn. Allikevel vurderer vi ikke at Nobelkomiteen er vestlig og utdeler en pris for vestlig politikk.

Det finnes ulike typer menneskerettigheter. Hovedskillet går mellom sivile og politiske rettigheter, og sosiale, økonomiske og kulturelle rettigheter. Kina har valgt å prioritere den siste kategorien, muligens med

unntak av de kulturelle. Som Johan Galtung uttrykte det, ser kineserne det som meningsløst å snakke om sosiale og politiske rettigheter når millioner lever i ekstrem fattigdom. Dermed følger det at de ser de resterende rettighetene nærmest er en luksus, og noe man bør utvikle etter at 400 millioner er løftet ut av fattigdom, analfabetisme og feilemnering.

Dobbeltmoral

Slike problemstillinger virker fjernt for vesteuropeere som er mer opptatt av alkoholavgiften – vi har allerede gode økonomier og kan fokusere på sivile og politiske rettigheter. På en annen side er store deler av våre økonomier utviklet på bekostning av den såkalte tredje verden i over 500 år. Dette ga oss muligheten til å gi oss selv demokrati, ytringsfrihet og andre individu-

elle rettigheter. Vi stjal ressurser fra resten av verden, og fikk i stor grad de sentrale rettighetene vi har i dag som en følge av den økonomiske veksten. At vi nå skal klage over at Kina forsømmer sine "europeiske" menneskerettigheter, når de har ekstrem økonomisk fremgang, er dobbeltmoralisk.

Det må nevnes at også sivile og politiske rettigheter har blitt sterkt forbedret i Kina; Liu Xiaobo ble fengslet, ikke skutt. Dette burde vi være i stand til å verdsette. På tross av dette, burde man kanskje være skeptisk til

muligheten for frivillig endring i Kina. Få "folkerepublikker" omstiller seg til sivile og politiske rettigheter uten hjelp. Allikevel ser man tydelig progresjon i Kina, og deres valg om å prioritere økonomisk utvikling før individuell frihet er mulig å forsvare. At de samtidig forbedrer sine "europeiske" menneskerettigheter får være en bonus.

Utvikling

Argumentasjonen for å utsette utviklingen av sosiale og politiske rettigheter begynner å bli utdatert – den kinesiske øko-

nomien er solid og levestandardene er så mye bedre. Dermed er det på tide med økt fokus på sivile og politiske rettigheter. Velferdsutvikling kan ikke bli en unnskyldning for å unngå sivile og politiske rettigheter. Dessverre tar dette mer enn et par uker å få til, men i Kina er det en større fremgang enn i mange andre land.

Det kan være en konflikt i ferd med å bli løst – Nobelkomiteen burde i hvert fall se muligheten for dette, fremfor å kritisere en situasjon de ikke forstår. Samtidig gjør den norske staten ingenting med varetektsfengslingen som gjentatte ganger er blitt klassifisert som tortur. Slik sett kaster Nobelkomiteen stein i glasshus, særlig med tanke på at Jagland (leder for Nobelkomiteen) også har sittet som statsminister under denne kritikken.

«Man ser tydelig progresjon i Kina, og deres valg om å prioritere økonomisk utvikling før individuell frihet er mulig å forsvare. At de samtidig forbedrer sine "europeiske" menneskerettigheter får være en bonus.»

Universitetets tilbud til fremtidige lærere møter sterk kritikk fra studenthold:

Upraktisk pedagog

KRONIKK

TEKST: HILDE NORHEIM ADRIANSEN
ILLUS: VICTORIA BEZBODOROVA

Jeg, sannsynligvis med flere, har merket meg debatten som går rundt PPU-studiet ved UiO for tida, og som PPU-student selv synes jeg denne debatten har vært interessant. Jeg er halvveis ferdig student ved PPU deltid ved Universitetet i Tromsø, og selv om jeg verken tror eller håper problemene ved UiT er like store som de ved UiO, kjenner jeg meg igjen i mange av problemstillingene som reises i debatten.

Like og ulike

I motsetning til en del av de om lag 70 andre studentene på gruppa mi begynte jeg i "feil ende" når det kom til lærerutdanninga. Jeg var allerede ansatt som adjunkt i vikariat på andre året ved en av byens videregående skoler da jeg begynte på studiet, og jeg hadde dermed allerede fått et innblikk i lærertilværelsen fra innsiden. Gruppa mi på PPU deltid består av 70 ulike mennesker, med ulik bakgrunn; noen er allerede lærere i jobb, andre er studenter med bachelor- eller mastergrad, og andre igjen har yrkesfaglig bakgrunn. Det vi alle har til felles er at vi vil jobbe med undervisning i framtida, og mange ser nok for seg en jobb i den videregående skolen.

Teori og praksis

En av hovedkritikkene UiO har fått i forbindelse med PPU-studiet er den dårlige sammenhengen mellom teori og praksis, og dette kan jeg med relativt stor sikkerhet si er en oppfatning studentene

ved UiT deler. I løpet av det året jeg nå har tilbrakt på PPU deltid kan jeg med hånda på hjertet si at jeg har lært lite eller ingenting som har gitt noe mening i min arbeidshverdag som lærer i dagens videregående skole. Overgangen for de studentene som ikke har noen erfaring med skolesystemet, med unntak av den veiledede praksisen, vil sannsynligvis bli enda mer forvirrende. La meg forklare:

Teoriene som blir idealisert på PPU - det er jo i aller høyeste grad et teoristudium - forfekter i all hovedsak et konstruktivistisk, elevorientert ideal. Vi lærer tidlig at en lærer som ikke streber etter det konstruktivistiske idealet er en dårlig lærer, og alternativet blir ofte illustrert av behaviorismen, puggeskolen og Skinners forskning med rotter og elektrosjokk. Jeg nevnte tidligere at gruppa

«I løpet av det året jeg nå har tilbrakt på PPU deltid kan jeg si at jeg har lært lite eller ingenting meningsfylt for min arbeidshverdag som lærer.»

mi består av både mennesker med og uten tidligere erfaring fra læreryrket, og heldigvis for det! I motsetning til på heltidsstudiet finnes det dermed studenter med empirisk kunnskap om læreryrket som tør å stille kritiske spørsmål til det idealet som blir forfektet. Disse spørsmålene er som oftest rettet mot de problemene som oppstår når de konstruktivistiske læringsteoriene krasjer med faktorer vi lærere ofte møter i den virkelige verden: tidspress, plassmangel, ukonkrete, svevende læreplaner, restriksjoner eller pålegg fra instanser høyere opp i systemet, elever som av en eller annen grunn ikke passer inn i den tradisjonelle elevrollen, karakterpress, rettepress, pla-

giat og juks, sykdom, fravær etc. Når vi ikke får det konstruktivistiske idealet til å fungere i praksis, er vi da dårlige lærere?

Fornuftige svar uteblir

Når slike problemstillinger kommer på banen, opplever man pussig nok at det sjeldent kan gis noen fornuftige svar fra verken forelesere eller didaktikere ved PPU. Ofte blir man henvist til teori, gjerne til den didaktiske læringsmodellen. Men den kan vel ikke hjelpe læreren som sliter med manglende respekt fra elevene sine, eller læreren som er usikker på hvordan man forholder seg til elever med høyt fravær?

Andre ganger kan man møte en mer forståelsesfull holdning: "Slik skal det jo ikke være i skolen". Dette er kanskje en mer pedagogisk korrekt tilbakemelding, og for så vidt kanskje også sann, men det hjelper likevel ikke særlig mye. Slik er

det jo nemlig i skolen i dag, og uansett hvor ufeilbare teoriene er i teori, så hjelper heller ikke dette lærerstudenten som står overfor helt konkrete problemstillinger som logisk sett ikke lar seg løse med verken Vygotskij, Piaget - eller Skinner, for den saks skyld. At pedagogen fremst i klasserommet i tillegg i noen tilfeller klarer å få studenten til å føle seg litt dum, eller i beste fall lite reflektert, når han eller hun legger fram slike konkrete problemstillinger, hjelper heller ikke saken. Det eneste som er litt morsomt med det er faktisk det faktum at forkjemperne av den politisk korrekte, elevorienterte skolen viser veldig liten forståelse for de problemene som elev-

ene deres faktisk står ovenfor, nemlig de helt vanlige utfordringene som kommer på løpende bånd når man er lærer i dagens skolesystem. Til at det er et praktisk pedagogisk studie er det forbausende lite rom for å snakke om pedagogikk i praksis.

Irrelevant undervisning

Tidsbruken på studiet er også interessant. På deltidsstudiet

møtes vi bare noen få ganger i året, gjerne på ukesamlinger med lange økter på 7-8 timer. På en nylig samling var temaet "veiledning" ført opp for de to første dagene, og foreleseren vår disse dagene var en veldig dyktig mann med doktorgrad innenfor temaet. Vi lærte mye om både kommunikasjon og rådgivning disse to dagene, men det ble etter hvert ganske tydelig at temaet ikke ble opp-

gisk utdanning?

fattet som spesielt relevant for lærerstudentene i klasserommet. Hvorfor skal vi lære dette? På hvilken måte er dette relevant for oss som lærere? Dette kunne verken foreleser eller elever svare på, og ingen av PPU-lærerne var til stede for å svare på spørsmålene som etter hvert ble ganske tydelige. Foreleser skal fritas for alt ansvar her, han var helt åpenbart enormt kunnskapsrik og

engasjert i faget sitt – i tillegg til at han strakk seg langt for å forsøke å svare på spørsmålene våre. Det som derimot er paradokset her er at lærerne våre, som etter å flere ganger ha understreket viktigheten av at elever hele tiden vet hva som er målet med det vi lærer dem, ikke på noen som helst måte hadde fortalt oss hvorfor vi skulle bruke to dager på et tema som delvis føltes

fjernt, og tidvis helt irrelevant for lærerrollen. Veiledning og rådgivning av enkeltmennesker er spennende, men for en faglærer i dagens skolesystem begrenser denne seg ofte til en 10-15 minutters fagsamtale et par ganger i året. Mener PPU-ledelsen seriøst at vi trenger et todagers kurs i samtaleteknikk for å gjennomføre denne, eller var det et resultat av noe annet?

Kyllingsalat og dårlig planlegging

Jeg kunne kommet med mange flere eksempler her, der vi har brukt en halv dag på å lage kyllingsalat eller to dager på oppgaveseminar der vi nesten ikke har snakket om oppgavene, men jeg skal la det ligge. Jeg vil nøye meg med å si at oppfatningen mange studenter har av fagopplegget på PPU er at det både er dårlig planlagt, dårlig strukturert og tidvis direkte unyttig for de som vil lære seg å bli lærer. Frustrasjonen i gangene i pausene er ofte til å ta og føle på, særlig fordi vi alle vet at dette studiet må vi faktisk gjennomføre hvis vi noen gang vil ha fast stilling i skoleverket.

Mangel på kommunikasjon mellom de ulike lærerne har også vist seg å være et problem. Ofte sitter de ulike gruppene med helt forskjellig oppfatning av innleveringsdatoer, hva som forventes av oppgavene vi skriver og av praksisperioden. Også forventningen til lærerens rolle endrer seg ganske mye ut fra hvem som holder forelesninga, og mange ganger kan det virke som om det i større grad er foreleserens idealer som blir presentert, heller enn et realistisk bilde av en lærer i dagens skole. Kanskje ville en

tur ut i "felten" gjort foreleserens bilde av en lærer litt mer virkelighetsnært?

Full forståelse

La meg legge til at jeg som norsklærer har full forståelse for at teori ikke alltid gir like mye mening i praksis, og jeg mener da heller ikke at all teori skal ut av PPU-studiet. Jeg har også full forståelse for at kommunikasjonen noen ganger ikke når fram, og at dette også vil være noe en hver lærer vil se når de kommer ut i jobb. Det jeg derimot etterlyser er vel kanskje et studie som i større grad forbereder oss på lærerens hverdag på godt og vondt, og jeg har flere konkrete tiltak som kanskje kunne vært aktuelle her. Hva med for eksempel å bruke mer

plass i studiet på å få erfare lærere som gjesteforelesere på studiet? Det finnes

sannsynligvis enormt mye kompetanse på skolene rundt omkring, og jeg tror disse lærerne kunne gitt både gode og konkrete svar på mange av de problemstillingene studentene møter gjennom lærerutdanninga. Jeg synes vel også det burde være en norm at de som underviser på PPU har nyere erfaring fra skolesystemet selv, og at de dermed har de samme erfaringene med - og kanskje også noen tips til - hvordan studentene kan håndtere ulike utfordringer. Kanskje burde forelesere på PPU hatt obligatoriske arbeidsår i skolen med jevne mellomrom?

Utdatert pensum

Pensum er vel også noe utdatert, og kunne kanskje trengt en oppfriskning. Det er jo for eksempel nylig gjort undersøkelser som viser at elever lærer mest av tavleundervisning, og det er vel et godt argument

for en litt rausere diskusjon rundt hva som er god og dårlig læringsteori? Kanskje kunne man laget en debatt rundt dette med studentene som akkurat er kommet ut av praksis. Her tror jeg ærlig talt vi kunne lært masse av hverandre, og kanskje kunne også foreleserne fått noen tips til hvordan andre har håndtert og opplevd ulike situasjoner i skolen på godt og vondt.

Kritikk og karaktersankjoner

Avslutningsvis vil jeg si at jeg hører at en av årsakene til at studentene ved UIO ikke har turt å stå fram om forholdene på studiet mens de fortsatt studerte, var frykt for sanksjoner karaktermessig. Jeg vil understreke at jeg ikke har noen grunn til å tro at lærerne ved PPU i Tromsø i det hele tatt ville vurdert å gjennomføre en slik praksis, så jeg er ganske sikker på at jeg beveger meg på trygg grunn her - i yringsfrihetens navn. Årsaken til at jeg velger å diskutere dette åpent er for øvrig at erfaringene, både mine og mange andres, tilsier at til tross for en jevn kritikk av studiet de siste årene, både på evalueringer, i klasserommet og ved direkte klager, så har det skjedd lite eller ingenting med måten studiet blir lagt opp på. Jeg tror derfor hele studiet kan ha godt av en offentlig debatt, og jeg håper denne kan dreie seg rundt hva som er verdifullt i utdanning av lærere - ikke minst siden lærermangelen ser ut til å bli stor de neste årene.

Hilde Norheim Adriansen er student ved PPU, Universitetet i Tromsø

Minefelt!

LESERINNLEGG

TEKST: RAHMA SØVIK

Når Studentparlamentet på UiT ønsker å utvikle SiTø til en bedre bedrift, er hovedmålet å gi studentene et bedre tilbud, er det blitt sagt av en studentpolitiker: "Kaffebar med alkoholsalg, der kvaliteten blir satt i fokus, er en av kampsakene," ifølge en tidligere utg. av Utopia. Hvorfor skal vi ha alkoholserving på campus?

Allerede flyter studentlivet over av alkohol. Er det ikke Debutuka, er det konserter og festivaler, fakultetsfester, privatfester og fester på studenthuset i sentrum. Ikke-drikkende studenter boende i studentkollektiv må i helger som i ukedager holde ut med festglade medbeboere som har okkupert fellesrommene med kraftig beruselse av både det ene og det andre. Flere internasjonale studenter fortviler til studentpresten over at alle aktiviteter og særlig Debutuka,

har alkoholkonsum som hovedbeskjeftigelse. Ja, unntatt studentmessa. Da tenker jeg, hvorfor ikke heller utvikle attraktive alkoholfrie tilbud for de av universitetets studenter som ikke ønsker å delta i alkoholkulturen? Og hvorfor ikke omgjøre et par studentkollektiv til rus- og alkoholfrie?

Jeg lurer på om ansatte og studenter på campus virkelig ønsker en godt synlig alkoholserving rett utenfor kantinen i Teorifagbygget. Også lurer jeg på hvilket grunnlag. For å kunne nyte en øl eller et glass vin mellom forelesninger? Nyte øl eller vin på lesesalen og biblioteket? Skåle over lunsjen? Drikke seg god og full i eksamensfortvilelse? På universitetets område? – Det er for meg uforståelig at det i det hele tatt skal være alkohol på en arbeidsplass, som UiT er; at det tilrettelegges for økt alkoholkonsum blant studenter. Det har i over 20 år har vært drevet ulike former for forebyggende arbeid rettet mot

universitetsstudenter; nettopp fordi konsumet har økt kraftig. Se for eksempel: (<http://universitas.no/kronikk/50496/har-fylla-skylda-/>) og www.akan.no

Jeg lurer også på om alkohol på campus vil bli gjenstand for diskusjon. Hvorfor er det ikke det idag? Og skal man engasjere seg saken? Snakk om å gå inn i et minefelt, om man begynner å pirke kritisk borti alkohol. Alkohol er et betent tema, klassifisert som en privatsak. Man skal ha rett til å konsumere og kjøpe alkohol når som helst i døgnet, og uansett hvor. Nesten OK at folk selv velger å ikke drikke, bare de ikke kommer her og kommer her, og "dytter på andre" sine meninger.

Nei: Man trenger ikke være religiøs for å stille spørsmålsteget ved alkoholserving på et universitet; en offentlig arbeidsplass som det

Rahma Søvik er masterstudent og leder i Tromsø avholdslag

FORBUD: Kommentatoren advarer mot konsekvensene av alkoholserving på campus.

Hva skal vi leve av når oljen blir borte?

LESERINNLEGG

TEKST: HÅVARD Y. JØRGENSEN

Råolje, naturgass og rørtjenester stod for 50% av Norges eksportverdi i 2008, totalt 600 milliarder norske kroner. Det samme året kom 34% av statens inntekter fra olje via skatt, avgifter og direkte eierskap. Norsk sjømatnæring eksporterte det samme året sjømat for rundt 40 milliarder kroner. Sjømatnæringen omtales ofte som en viktig arvtaker i norsk økonomi etter oljealderen.

Hvordan skal vi tidoble eksporten av bærekraftig sjømat, og hvem skal spise den?

Ubegripelige rikdommer rett utenfor kysten

Norge produserer og fanger årlig rundt 3,3 millioner tonn sjømat, hovedsakelig fisk. I den store sammenheng er dette såpass lite mat at det aldri vil kunne fylle rommet etter oljen. Skal

sjømat monne må mengden opp, og vi må høste dyreplankton i tillegg til fisk. Ser vi på biomasseproduksjonen bare i Norskehavet er den samlet på omtrent 650 millioner tonn, hvor fisk kun utgjør 3% av dette. Den store

I dag snakkes det svært mye om pensjonen til sekstiåringer. Kanskje er det viktigere å snakke om pensjonen til dagens tyveåringer?

marine biomassen står enda mer eller mindre urørt, fullpakket av muligheter for det norske folk.

Et uutnyttet markedspotensial

Ola og Kari Normann er i verdenstoppen mht inntak av sjømat. Hver og en av oss spiser omtrent 22 kg sjømat årlig, i tillegg til 80 kg kjøtt fra landdyr. Til sammenligning spiser den jevne EU borger omtrent 9 kilo sjømat pr år og tilsvarende mer kjøtt. Hvis alle innbyggerne i EU begynte å spise like mye sjømat som oss nordmenn vil det nesten tredoble markedspotensialet i EU fra dagens fire millioner tonn til enorme 11 mill tonn. Russland, Kina og India er historier for seg selv. Folk må ha mat

også i fremtiden og markedspotensialet er enormt.

Fremtiden er lys og fager

Det norske folk leter etter bærebjelker for landets fremtidige økonomi, da er det godt å melde at sjømatnæringen har et gigantisk u-forløst potensial. Ting ser slett ikke mørkt ut for Norge etter oljealderen, og det er godt å vite det. Marine ressurser er fremtiden for Norge, og vi må lære oss å høste nærmere solen!

Håvard Y. Jørgensen er administrerende direktør i Norske Sjømatbedrifters Landsforening

når livet blir for stort // eller for lite..

DEN NORSKE KIRKE

STUDENT prestene

I TROMSØ

tor.stranda@uit.no 91342023

kari.nedgard@uit.no 97003476

<http://uit.no/studtjenester/957>

VALG TIL STYRET I SITO

PÅ STUDENTPARLAMENTETS MØTE 2. DESEMBER SKAL DET AVHOLDES VALG AV 2 REPRESENTANTER MED 2 VARA TIL STYRET I STUDENTSAMSKIPNADEN I TROMSØ (SITO).

DISSE STUDENTREPRESENTANTENE SKAL VELGES FOR ETT ÅR, ALTSÅ FOR PERIODEN 1.1.2011 - 31.12.2011.

DET ER VIKTIG Å MERKE SEG AT:

Studentrepresentantene i Sitø-styret kan ikke være medlem av Studentparlamentet. Dette gjelder både de faste rep. og vararep. Styret er studentsamskipnadens øverste organ, og består av åtte representanter: To representanter fra SiTo (ansatte), tre representanter fra Universitetet i Tromsø, fire studenter fra Universitetet i Tromsø. Styret konstituerer seg selv, dvs. at styret velger styreleder og nestleder

Studentene har brukerstyring i SiTo.

Ønsker du mer informasjon kan du se vår annonse under Kunngjøringer studenter på Tavla eller lese om SiTo og deres årsrapporter på nettsiden: www.sito.no.

Alle kandidater bes om å møte opp på møtet 2. desember og å sende kort informasjon om seg selv til Studentrådet på e-post: studentraadet@sp.uit.no.

VEL MØTT!

STUDENT MEDLEM

- Hjelp ved trøbbel på jobben!
- Gratis forsikringer m.m.!
- LO tar samfunnsansvar!

For henvendelse:

Torill Nustad

NTL-kontoret, Øvre Lysthus, rom 1.06

e-post: ntl@uit.no

Telefon: 776 44864

Besøk gjerne vår Facebook-gruppe "LO Student UiTø"

Vi trenger deg NÅ!

...til å skrive, fotografere og illustrere.

I UTROPIA får du muligheten til å prøve deg som journalist og fotograf.

Kom innom!

*Utropia ligger i teori-
fagbygget hus 2, første
etasje under mix*

Utropia søker nye an

Ansvarlig redaktør - 100% stilling

Som ansvarlig redaktør har du det overordnede økonomiske ansvar og ha god ordenssans og innsikt i grunnleggende økonomiske kvalifikasjoner. Det er en forutsetning at man som ansvarlig redaktør generelt og Universitetet i Tromsø spesielt. Det er også en forutsetning at man innen nyhet, kultur og akademia. N

Nyhetsredaktør - 100% stilling

Som nyhetsredaktør har du ansvaret for nyhetsseksjonen i avisen og å utforme og ferdigstille sakene i nyhetsdelen. Dette innebærer å utforme og vinkle disse, samt aktivere, veilede og kurse aviser og også med en god del journalistisk arbeid. Du må ha et godt skriftlig og evne til å fremstille kompliserte forhold på en tilgjengelig og forståelig måte. Utdanningssystemet, samt utdannings- og studentpolitikk er også inneberer også en del rekrutteringsarbeid og andre mindre

Stillingene lønnes med 110 000,- i året
Ansettelsens varighet er 1 år.

Grafisk utformer - 50% stilling

Som grafisk utformer/layoutansvarlig har du ansvaret for Utropias grafiske utforming. Stillingen innebærer gjøre avisen presentabel, tilgjengelig og lesbar. Utformer må evne å finne smarte, enkle og varierte løsninger på journalistikkens sjangere. Det stilles krav om at du behersker Photoshop og Illustrator. Et estetisk blikk og sans for detaljer er også en kvalifikasjon.

Stillingen lønnes med 55 000,- i året
Ansettelsens varighet er 1 år.

Kvinner tør sikkert
Søknad med CV, attester og arbeidserfaring til
redaktor@utropia.no eller Utropia - studentavisen i Tromsø u/ Frithjof
For spørsmål om stilling

tte fra 1.januar 2011

**redaksjonelle ansvaret for Utopia. Ansvarlig redaktør må
ne til å tenke strukturert og strategisk står som sentrale
edaktør har god kjennskap til det norske utdanningssystemet
rdel å ha et samfunnsorientert blikk og nese for gode saker
krivearbeid må påregnes.**

**opia. Jobben består i
r å grave frem aktuelle
rivillige. Det følger
k, både skriftlig og muntlig,
åte. Innsikt i det norske
n forutsetning. Stillingen
varsoppgaver.**

**as visuelle design.
n å se på. Grafisk
mt ha forståelse for
lobe Indesign,
grunnleggende**

**å søke...
er/portfolie leveres til
jeldstad, Universitetet i Tromsø/Hovedgården, 9037 Tromsø.
ing 48098388**

KULTUR

Bragepris i boks

BØKER: Tone Huse, portrettintervjuet i denne avisas forrige nummer, har fått Brageprisen i kategorien sakprosa for boka *Tøyengata – et nyrikt stykke Norge*. Juryens begrunnelse lyder: «I sin bruk av en gate i Oslo som plot er denne vakre

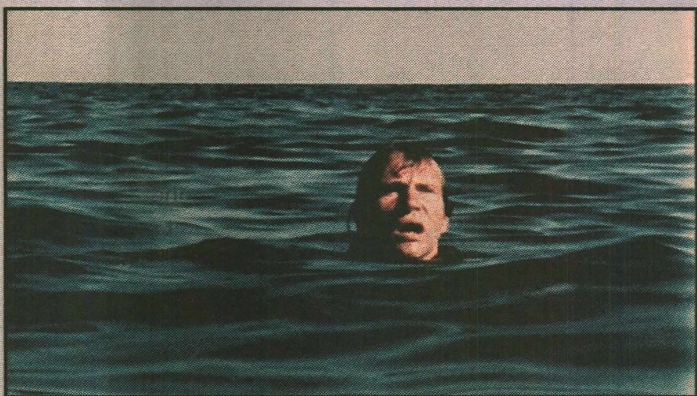

Foto: Carsten Aniksdal

boka forut for sin tid. Forfatterens mikroskop fanger byens utvikling fra sekstitallet til våre dager. Intervjuene med nåværende og tidligere beboere får teksten til å leve, og avdekker samtidig de historiske kreftene som har endret hovedstaden vår.» Utopia gratulerer laureaten.

Nordområdene på bok

BØKER: Nordområdene er fortsatt i vinden, og Tanum Forlag lanserte forrige uke sin nye bokserie Nordområdebiblioteket. Bokserien gir tar seg som mål å gi forskningsbaserte innspill på områder som internasjonal politikk, Barentssamarbeid og norsk innenrikspolitisk satsning i nord. Seriens redaktør er Geir Hønneland, professor i Russlandsstudier ved UiT og forskningsleder ved Frithjof Nansens Institutt. De tre første titlene tar for seg forholdet mellom Norge og Russland i nord.

Sekstiåtterblikket

FILM: Regissørene Sølve Skagen og Malte Wadman laget i 1983 en film som er blitt stående som et av de mest interessante filmatiske oppgjørene med det norske 1970-tallet. Mens enkelte kritikere karakteriserte Ja, vi elsker som genial og nyskapende, ble den av andre avfeid som et makkverk. Gjennom hovedpersonen Arve Nors tilbakeskuende blikk gis en skildring av en epoke det også i dag knyttes sterke følelser til. "Filmen lignet mer på et essay enn på en tradisjonell spillefilm", heter det hos Verdensteatret Cinemathek, som viser filmen torsdag 25. og søndag 28. november, med en streamet samtale med regissørene før visning.

Tungtvann feirer ti år

JUBILEUM: For ti år siden slapp Tungtvann en real bombe på den norske hiphop-scenen med albumet Nord og Ned. Gruppen spilte sin siste konsert i 2007. I anledning jubileet slippes nå, 22. november, samleplata Tungtvann – 10 år med reinspikka hip hop, som inneholder et par nye remikser og live-opptak, pluss en booklet-tekst av Morgenblad-journalist og dj Martin Bjørnensen. Han karakteriserer plata som "et hyggelig gjenhør fra et skikkelig drittår".

Det blir fornyelse både i form og innhold på HTs scene

Bak låste dør

Hålogaland Teater jobber med et teaterstykke om Knutby styrt over hele Norden. Teateret forteller om en ny måte

TEKST: KJETIL ENGH AASEN

ILLUS.: VICTORIA BEZBODOROVA

Sju år etter hendelsen i den lille svenske byen vil Hålogaland Teater sette opp stykket Knutby med Per Kjerstad som Helge Fossmo og sangeren Anneli Drecker som Åsa Waldau. Kjersti Horn står for regien av stykket som allerede er fremført i Sverige, der det het Knutby – Gud, sex og lydnad. Her vil de utforske sektmenigheten Filadelfiaforsamlingens praksis og motiver og stille spørsmål om ondskap og psykisk ubalanse. Hvem var skyldig, hvem sto bak, hvem dro i trådene? For å bringe historien til scenen tar de nye virkemidler i bruk. Det dreier seg om et nyskapende og interessant påfunn: de skal bruke et verktøy som til nå har vært reservert film og værmeldere, nemlig greenscreen.

TEATER, GREENSCREEN OG LARS VON TRIER

Ideen til å bruke greenscreen på teater stammer fra regissør Kjersti Horn. I første akt av forestillingen er det meningen at skuespillerne skal opptre på en greenscreen-arena plassert på scenen, samtidig som det filmes et levende element på scenen der bakgrunnen blir vist.

- Bakgrunn og forgrunn skal samles slik at man kan vise det på én skjerm, forklarer regissør Kjersti Horn. I andre akt vil skjerm og bakgrunn bli fjernet, og det eneste skuespilleren får som bakgrunnsscene er greenscreen-plattformen. Dette kan minne litt om Lars von Triers dogmeklassiker Dogville der alt er opp til skuespillerne.

Regissøren forteller videre om hvordan hun ser på teaterets teknikker som en form for løgn, der de prøver å få publikum til å se og oppleve noe ut av hva som skjer på scenen. Greenscreen er med på å vise publikum noe som ikke er der, det blir som å skjule virkeligheten. Parallellt trekkes til hva som skjedde i Knutby der løgn og skjulte teknikker var i høysetet.

- Det vil bli viktig å skildre maktspeilet som oppsto

i menigheten der man drev aktiv lobbyvirksomhet. Noen ga fra seg makt for å la andre ta valg.

Det er ikke meningen å spotte religion, å si at religion i seg selv er farlig, men det er meningen å gjøre et forsøk på å fortelle folk hvilket mektig våpen religion faktisk er til å få

makt og innflytelse, forklarer Kjersti Horn.

KJERSTADS HELGE FOSSMO

Per Kjerstad er mannen som har fått rollen som Helge Fossmo, og skuespilleren selv påpeker at er de langt fra like. Men Per Kjerstads mål er å bringe frem Fossmo slik han faktisk var, og prøve å gi publikum en mulighet til å dømme han ut fra dette. I forberedelsen til rollen har skuespilleren

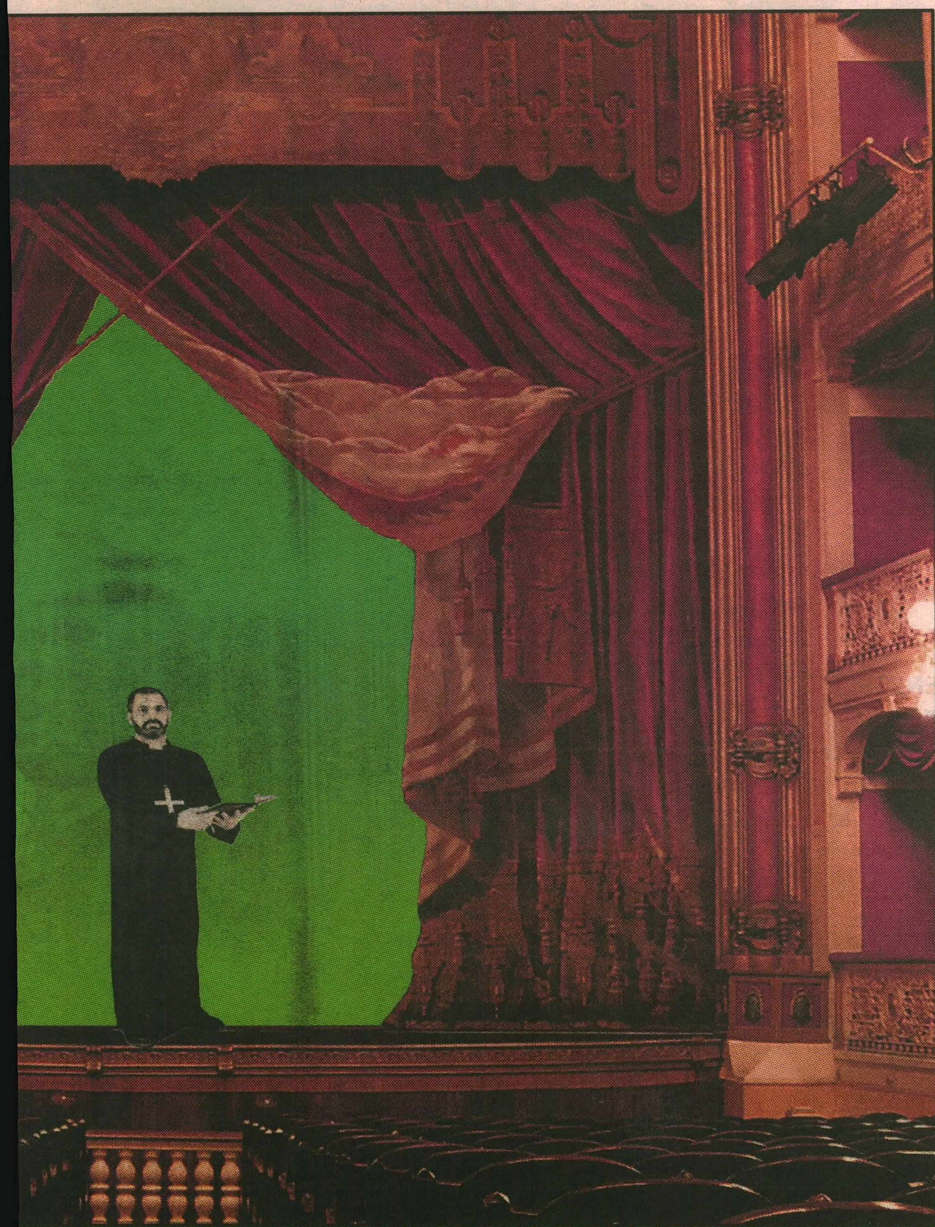
KNUTBY-SAKEN:

10. januar 2004 ble Alexandra Fossmo skutt og drept i sitt eget hjem i Knutby, det ble også gjort et drapsforsøk på naboen Daniel Linde, men han overlevde. Senere den samme dagen ble barnepiken Sara Svensson pågrepet, hun tilsto. Den dreptes mann ble atten dager senere pågrepet for medvirkning – det så ut til at han hadde manipulert Sara Svensson til å ta livet av hans kone. Mannen som ble dømt til livsvarig fengsel het Helge Fossmo. Da saken ble slått opp i avis og tv rettet mange fokus mot de skandinaviske sektmiljøene. Det ble snakket om religiøs manipulering, utroskap og dødsbegjær i et lite lokalsamfunn med knappe 500 innbyggere. Religion som maktmiddel ble diskutert i de fleste medier og spørsmålet om psykisk tilstand ble undersøkt på alle de involverte.

nyttår:

r i Knutby

saken fra 2004, en drapssak som skapte opp-
ge teater på: ved bruk av greenscreen.

forgjeves prøvd å få kontakt med Helge Fossmo. Men igjennom dokumentarfilmer, bøker og annet tilgjengelig materiale syntes Per Kjerstad at han har fått et godt innblikk i Fossmos personlighet. Han mener at folk har fått et litt skjevt bilde av presten, og at de fleste vil få en større forståelse av ham, han håper på at stykket skal få folk til og "skamme seg litt" over tidlig dratte konklusjoner.

Skuespilleren ønsker spesielt å få fram Fossmo som en veltalende og sjarmende kvinnebedårer, noe han var kjent for å være. Stykket skal ikke ha noen klar good-guy eller bad-guy, utenom at karakteren Åsa Waldau skal få søkelyset rettet på seg for den rollen hun hadde i det hele. Åsa Waldau er søsteren til den drepte, driver i dag et suksessfullt spa i nabobygda og kommer snart ut med

plate.

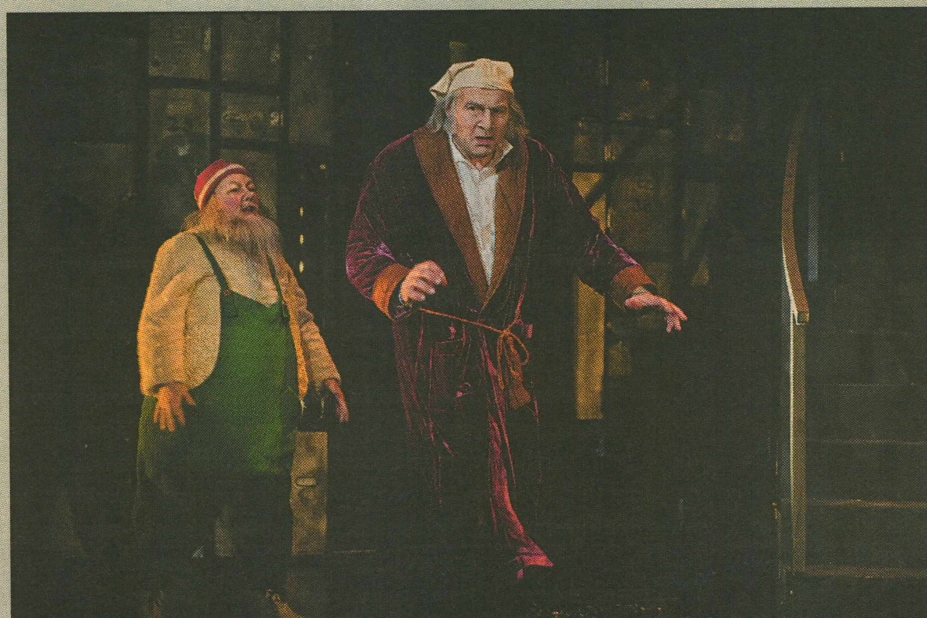
- DET KUNNE VÆRT DEG

Regissør Horn og skuespiller Kjerstad er enige om at det viktige med stykket er å si til publikum "ikke vær så høy på strå, dette kunne like godt være deg". Selv om

«Ikke vær så høy på strå, dette kunne like godt være deg.»

mange nok vil blåse i nesen av utsagnet, er det meningen at folk skal forstå at disse menneskene ikke nødvendigvis var ustabile, syke eller ondskapsfulle personer, men del av et spesielt miljø. Det er menneskelig å søke seg til andre og prøve å bli akseptert, og menigheten hadde en stor tiltrekningskraft.

Stykket har premiere 13. januar 2011.

JULESTEMNING: Scrooge (Ketil Høegh) og ånden for samtidens jul (Maryon Eilertsen).

Tradisjonelt juleeventyr

TEKST: KJETIL ENGH AASEN

FOTO: OLA RØE

Norske mennesker som driver med kulturaktiviteter har en tendens til å overdrive sin egen særegenhet, og noen ville kanskje gjort Et juleeventyr om til et "neopsykedelisk-science ficiton-improvisasjonsteater", men Ivar Tindberg har gjort den genistrek å holde seg så nært Dickens' originalmateriale som mulig. Det er som om han har tatt boken og smørt den utover scenen. Selvfølgelig bruker han sine egne billedlige virkemidler som for eksempel å gjøre Scrooges verden om til et bankhvelv, der alt handler om penger og gjerrighet. Men dette blir gjort med slik ærlighet at det aldri blir for kleint. Applaus for Tindberg.

Stykket åpner som det alltid åpner med Scrooge og Cratchit som arbeider i lokalet til Scrooge og hans gamle avdøde venn Marley. Det tar ikke lang tid før vi forstår at valget skuespiller til den ikoniske og uforglemmelig Scrooge var helt riktig og gir i min mening en helt perfekt norsk versjon av den lite koselige mannen som igjennom en natt får livet snudd opp ned. Ketil Høegh spiller altså denne karakteren helt vidunderlig og lurer ut av seg catchfrasen "TØV" (engelsk: "humbug") flerfoldige ganger, og det blir aldri for mye. Det er lett å se at han baserer sin karakter på andres versjoner, men han gjør det brilliant, han er Scrooge. Med seg på scenen har han et fantastisk godt ensemble, som bokstavelig talt sirkler rundt han i forskjellige roller – her bør Maryon Eilertson og Marius Lien nevnes spesielt. Maryon Eilertson spiller en minneverdig versjon av Ghost of the Christmas Present som får hele salen til å bryte ut i latterkrampe flere ganger. Marius Lien spiller den lojale Cratchit og klarer å invitere oss inn i historien om verden

utenfor Scrooge forkullede sinn.

Selv om man kan historien ut og inn, frem og tilbake, klarer skuespillerne å holde oss inne i handlingen; sammen med et imponerende scene og-kulissearbeid virker det hele veldig troverdig og er ofte en fryd for øyet. Tempoet er akkurat passe, og man får tid til å fordøye det man har sett. Samtidig virker det hele så godt konstruert og koreografert at man får følelsen av avslappethet og kan bare sette seg tilbake i stolen og nyte. For skuespillet hadde alt en kan ønske seg: mørke, dramatik, humor og sluttidyll. Om stykket var tiltenkt barn eller voksne er jeg usikker på, men det blir ubetydelig når det virker til å passe perfekt for alle aldre. Det var kanskje til tider litt mørkt og dystert, og denne anmelderen syntes det var i overkant skummelt når små "zombie-barn" kom opp fra scenegulvet.

Det eneste jeg syntes var litt under stykkets høye standard, var musikken. Siden det er et relativt lite teater og en liten sal må stykkene få musikken avspilt elektronisk. For det første passet ikke musikken inn overalt, det ble lite harmonisk og til tider lite tidsriktig, noen ganger skulle jeg ønske at det rett og slett ikke var musikk til stede, som for eksempel der vi får se Tiny Tims gråtende foreldre. Her blir det satt på et overtrist pianospill, noe som resulterte i at anmelderen selv ikke felte en tåre.

Med musikken som det eneste milde irritasjonsmoment, er Tindbergs Et juleeventyr allikevel et helt fantastisk stykke, som fortjener de høye terningkastene den har fått. Et tips er å se den nærmere jul, dette for å få maksimal uttelling på julestemninga.

New perspectives on the Norwegian language struggle:

The success of Nynorsk

COMMENT

TEXT: RYAN JOHNSON

ILLUSTRATION: VICTORIA BEZBODOROVA

In English-speaking countries, proposing new writing systems is a geeky hobby which sees little to no success. In Norway, however, it's nearly a national pastime. The situation of multiple official systems in Norway isn't free of arguments though, but it does seem to have produced a country that is more tolerant to language variation.

Since Nynorsk was created in the middle of the 19th century, it has been met with what one might call success: it has official status in the country, and anyone can choose to use it in daily life, even if they don't come from the region where Nynorsk is most commonly used. Although Nynorsk never got around to merging with Bokmål as originally planned, and rather, it remains a sort of minority language, it seems to this linguist as though it has come across another unexpected success: tolerance of language variation.

Most majority written languages have one system to encode thoughts, removing the chance for disagreement over which system should be used as the official writing standard. In English, one writes in one of the few variants of an unofficially standard

writing system (English has no official governing body), and there is little disagreement about this. Disagreement however arises when people stray from this, either due to simple misspellings, mostly accepted variants, or even, simplifications of complex spellings ('thru' for 'through') ... The system even gives people a sense of superiority if they feel like what they were taught in grammar classes early in life is the right way to do things, and in essence critiquing spelling has become a more safe way to tell someone you think they're stupid

without actually responding to their opinions. **«Could it be that a long-term exposure to two or more written standards is not necessarily uniting people, but making them more comfortable with their differences?»**

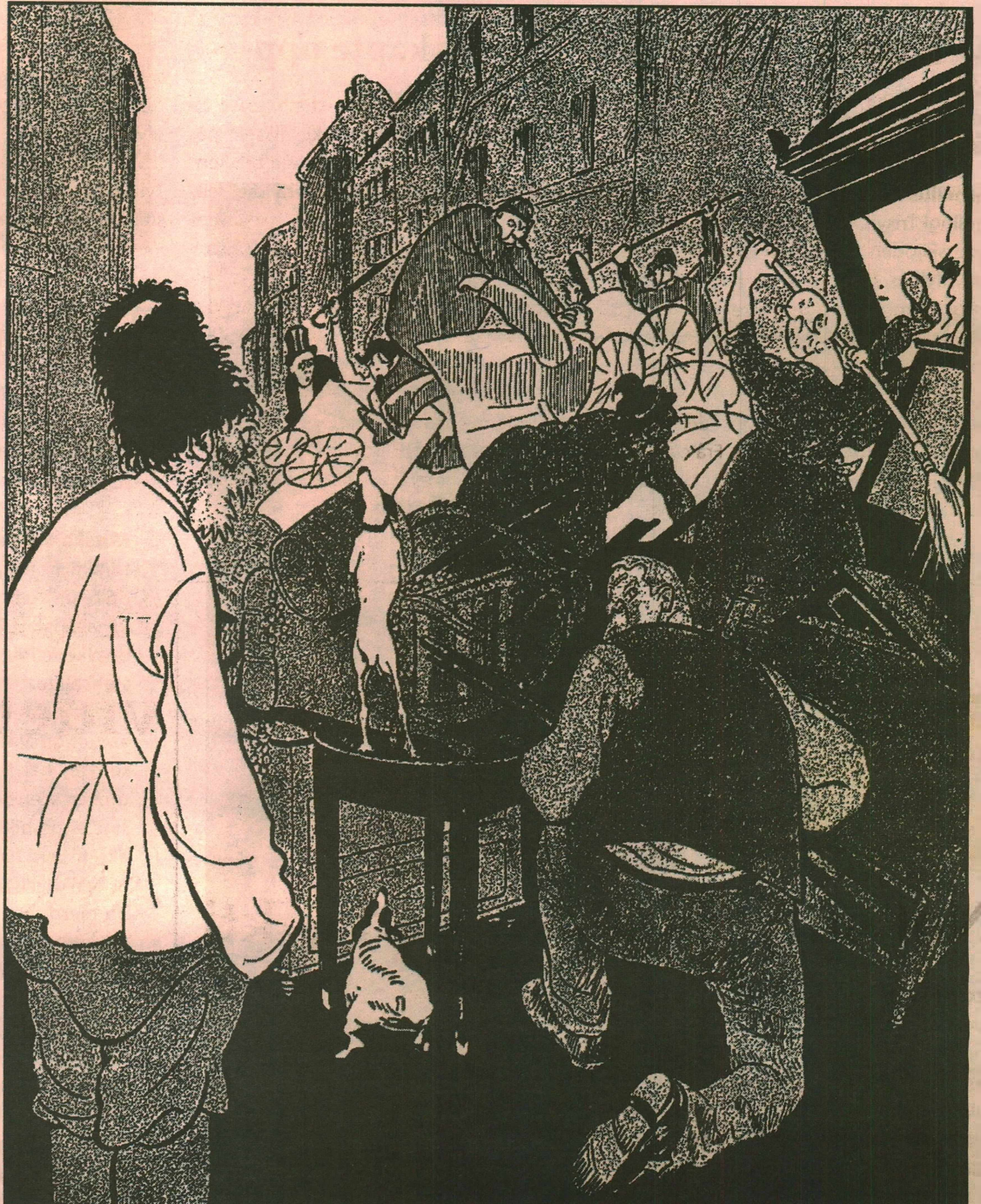
Norway on the other hand, has its disagreements about which writing system

to use (even violent ones), and whether children should be "forced" to learn the other as part of their education. Many people write Bokmål or Nynorsk in day to day communications, but, a growing trend made more obvious in SM-Ses, Facebook and Twitter is that people sometimes don't even use these systems but rather: regional dialects. Could it be that a long-term exposure to two or more written standards (and a few other very similar languages, like Swedish and Danish) is not necessarily uniting people, but making them more comfortable with their differences?

Today in Norway it is illegal, in a grade school environment, to attempt to correct a child's idiolect (e.g., a kind of dialect spoken by only one person) outside of speech impediments. In

major news outlets, there may be quotas for how much Bokmål or Nynorsk may be used, and how much (percentage-wise) of broadcasts occur in one of the nation's dialects. Although there may be arguments from time to time over the importance of one writing standard over the other, most of the country really doesn't care what dialect or what orthography they consume their news in.

For someone like me, the situation in Norway is almost a piece of linguistic heaven (not to mention the Sámi languages, with hačeks, accents and dars, oh my!). In my

- Has the revolution come any further?

- Well, now we are deciding how many spelling variants of the word "sjølv" to accept.

home country, dialects are less often a source of pride and more of a source of shame for many. Although regional and social dialects make it into news and movies, they are not given the same amount of prestige by a long shot, and you can pretty much expect the most judgmental kind of elitism to rain down on you if you have difficulties spelling "though", "tough", "through", and "trough"; or separating "there", "their" and "they're". In the U.S., academics wouldn't dare writing text messages in text message speech (although, maybe LOLcat) because it conveys something about intelligence; whereas in Norway, this really isn't a factor.

What does Norway have to thank for this? Is it Nynorsk and Bokmål and all of the other proposed variants that we have to thank for this? Is it all of the regional dialects, or have they given rise to two official written standards? Even if Nynorsk never succeeds to merge with Bokmål or rise above its minority status, isn't it just as good that it makes people more comfortable writing however they like, or maybe writing like they speak? One thing is for sure here, is that it's more of a taboo to criticize someone for their speech or choice in writing habits, while in English-speaking countries it's completely fair game.

Kosmopolitt i vømmølsklæde

Cornelius Jakhelln skriv høgnorsk utan å kunna nynorsk. Det sett slik ein kveik i meg at eg freistar nytta Aasen-målet sjølv.

BOKANMELDELSE

TRISYN

CORNELIUS JAKHELLN

Det Norske Samlaget, 2010.

Cornelius Jakhelln nedkom just med dikt-samlingi Trisyn. Ho er utgjevi av Samlaget, nynorskljoden sin forlagsbastion på Oslo aust. Ifylgje Jakhelln sjølv hev han inkje nokor bakgrunn frå målfolket sine krinsar. Nei, av alle stadar i verdi var det djupt inne i Paris-universitetet sine kaldgamle gangar at interessa hans vart vekt fyr norrønaerven. "Den norrøne vendingi i Paris" namngjev han soleis vekkingi frekt. Frå ein ovrar boki, kjem paradoksi som perlor på ei snor. Black metallisten som skriv dikt. Cornelius

på Aasen-mål. Kosmopolitten i vømmølsklæde.

Vekkingi er frekk, av di Jakhelln inkje er einaugd. Blikket hans er inkje fiksert på dei gamle fjell i syningom. Denne bukken gjeng inkje åt seters fyr å gjera seg feit, men fyr å slakta troll. Snarare kjem kamp-hug enn retrotrendar til overflata undervegs i lesningi av dikti. Rett nok ynskjer han å "bosta dusten av Vinje-venen og skalde-Aukrusten". Men han vil samstundes lengjer bak og lengjer fram. Samtidsskalden segjer med Borges at dei norrøne sogone er det gjævaste me her oppe hev brakt til torgs av verdslitteratur. Norrønafolket sprengde grensor; om bruene sperra for elveferdse-len, reiv dei deim ned.

Tvisyn fekk tak i det høge det låge rælet og rauvi arvesylvet baki (...)

Tvisyn tek tak i sitt kvervande vidsyn vil gjera sitt einsyn til eit blenkjande trisyn

Vidsyn er idealet han strekk seg mot. Trisyn er måten å koma målet i møte. Dikti skriv han på Island og tindetoppar i fjellheimen, men òg frå senger og barar i Paris, Roma og Berlin, europeiske hovudstadar der dikteren sjølv hev budd. Eklektisk tek han tak i det høge og det låge; han køyrer

heller snowboard enn telemark. So spørs det um frøa han sår fell i god jord hjå vestmannamenner. "Vita me maa, at den store verd, er berre vaart store fedreland", skreiv Vinje-venen. Og "nok er det ikkje at sverdet er fullgodt; kan du 'kje svinge det, er det 'kje ditt", heiter det hjå skalde-Aukrusten. Cornelius Jakhelln tek upp Vinje si hanske og Aukrusti sverd.

Han skriv høgnorsk utan å kunna nynorsk.

Andreas M. Hellenes

SAMI ART: Examples of Persen's work

Not only reindeers and gákti

TEXT: BARBARA LESZ

PHOTOS: PRESS

ART: For those of you craving an intellectual pastime or those willing to acquaint themselves with modern Sámi art, Tromsø Kunstforening has something for you. One of the most renowned visual artists in Norway - Synnøve Persen - launches her exhibition on the 26th of November.

If you know Sámi art from such cultural centers as Jokkmokk and Kautokeino, the exhibition may come to you as a surprise. The artist is not as much concerned with her Sámi identity as she is with expressing artistic freedom in her abstract paintings. She has had a major role in the forming of modern Sámi art in the last thirty years and has been a member of Norsk Kulturråd (Arts Council Norway). As a member of the so-called Masi-gruppen she strove to show that one could simultaneously be a Sámi person and an artist. She was also one of the authors of the first drafts of the Sámi flag.

The "Maleriet - språk, uttrykk, univers" (Painting - language, expression, universe) exhibition includes about fourteen new

paintings, mostly during the period from 2008 until 2010.

«The artist is not as much concerned with her Sámi identity as she is with expressing artistic freedom in her abstract paintings.»

SYNNØVE PERSEN

- Synnøve Persen is a Sámi visual artist and author.
- She was born in 1950, Bevkop in Porsanger, Finnmark, where she lives and works
- She graduated from the Academy of Fine Arts, Oslo in 1978.
- She has published numerous works in Sámi and Norwegian and exhibited as a solo artist throughout Norway.

Huitfeldt diskriminerer videre

MØKKAMINISTER: Kunststudentene ved akademiet i Tromsø nektes fortsatt stipend.

KUNSTSTUDENTER: Kunstkritikk.no skriver at kulturminister Anniken Huitfeldt ikke lar seg bøye i saken om stipendrettigheter til billedkunststudentene ved Kunstakademiet i Tromsø. Fredag 19. november møtte tre av studentene fra det første avgangskullet kulturministeren for å framføre sin sak. Line S. Dolmen, Geir Backe Altern og Ingeborg Annie Lindahl, som alle ble ferdige med sin bachelorgrad i juni, har ennå ikke fått stipendiet alle andre norske billedkunststudenter har krav på. I en pressemelding opplyser Kunstakademiet i Tromsø nå om at kulturministeren bekrefter urettferdig behandling av Tromsø-studentene, og understreker at dette ikke er resultat av noen saksbehandlingsfeil. «Huitfeldt begrunner forskjellsbehandlingen med at man ikke

kan være rettferdig med alle. Huitfeldt holder på sin bokstavfortolkning av forskriften angående stipendiet, og gjentar det hun sa i Stortingets spørretime 10. november. Kulturministeren ser ingen forskjell på en billedkunstner og kunstrelaterte yrker», fastslår pressemeldingen.

Utopia beklager

I forrige utgave av Utopia ble spalten Ukas masterstudent fell. Deler av en tidligere publisert tekst hadde rotet seg inn i teksten. Vi beklager denne glippen.

Between Rock and a hard place.

Robert Dyrnes, the man behind Bukta, talks to Utopia about rock, being voted best festival by Norsk Rockforbund, and the trouble with journalists.

TEXT AND PHOTO: TOMEK MOSSAKOWSKI

If you don't know who Robert Dyrnes is, you're either an idiot or an international. If you are one of these, I'll explain: he's the big, friendly giant behind rock festival Bukta, which lands on the southern tip of the island every July.

Showcasing everything from local bands to rock legends, Bukta doesn't exactly pander to current hipster tastes. That said - the line-up can also raise question marks within the rock crowd itself.

Bukta is specialized and whether you like the sound or not, it's worth tipping your hat in their direction: It's not often a festival will go out of its way to be so personal. Admittedly, there's something quite appealing about its distinctness.

This has, however, attracted some ardent critics. Robert recently spoke out against a journalist from iTromsø, who claimed that Bukta did not deserve to be named best rock festival by Norsk Rockforbund, an organization of festivals from all over Norway. This may not be surprising: Tromsø is a small town, and Bukta is a big event with its own agenda. Much like Robert himself, its presence is looming, down-to-earth and unambiguous.

Congratulations on being named best rock festival by Norsk Rockforbund. Tell us about the award.

- Norsk Rockforbund organizes a seminar, which 62 festivals in Norway attend every year. Each festival has a vote for the best festival of the year, and this year Bukta won.

- We won it before in 2005, but this time it matters more to us. Unlike 2005, the whole music business in Norway today knows about Bukta and what we stand for. The 2010 award lets all of our volunteers, partners and staff know that they're doing a great job making the festival and that our Norwegian colleagues and competitors see this and appreciate it. The people who voted for us know what we're doing; they can look beyond the list of artists to appreciate a well-run festival. We take pride in making the festival run as smoothly as possible, and to a large degree we have succeeded in doing this.

So who did Bukta vote for at the seminar?

- We voted for Slottsfjell Festival in Tønsberg. I think their festival was genuinely the best of 2010, due to their profile and the qualities of the people behind it. They

sold out every day and it was the best Slottsfjell Festival ever.

Robert was recently less-than-chuffed about a commentary written by a journalist in iTromsø on the topic of Bukta being named this year's best festival. Emphatic that his beef wasn't with her but with the newspaper in question, he has had enough of what are seemingly personal attacks presented in journalistic form.

You've recently had a public spat with a journalist from iTromsø, who wasn't happy with Norsk Rockforbund naming Bukta best festival of the year.

- It wasn't just about the journalist in question; it was about the newspaper and the state of media in general. The real issue is that this newspaper is like a ship without a captain. You see, the financial crisis nearly bankrupted newspapers around the world, and it seems many of them had to release good journalists as they couldn't afford to pay them anymore. They've had to hire freelancers with no education, no experience... they're practically teenagers - they want to do a good job but they don't seem to have the necessary prerequisites. Papers like iTromsø seem to lack a system to care for these people, they don't educate them and they don't tell them how to work like professional journalists.

So what happened?

- In my view, the journalist has a personal issue with Bukta. Journalists like these tend to post things on Facebook as private persons, and then later write an editorial commentary as a journalist. This is the main problem. You should not, as a professional journalist, merely communicate your personal opinion about a journalistic case. You should not write a private commentary one day and then a journalistic case the next and allow your personal feelings to be expressed in both. That's basic journalism 101.

- For me, if someone tells me they don't like Bukta, that they don't like the festival we're making - that's OK! But I expect them to tell me *why*. You have to have a reason; otherwise I can't take it seriously. In this case the so-called journalist keeps repea-

ting her feelings about some of our recurring artists. If they don't like the bands we book, please suggest and argue for other bands! If you only say: "the band's not good enough because they have been here before", then that's not good enough. Out of 31 bands this year, 25 had never visited the festival before, and three of the recurring bands had played only once several years ago.

But why doesn't the journalist like Bukta?

- I really don't

know. I think she has a personal issue with Bukta and some built up aggression. But I'm not sure if the newspaper has an issue with Bukta. If they don't, I think it's strange they allow someone with a personal dislike of the festival to write both a commentary and journalistic piece on the same case.

But perhaps the journalist has a point: Bukta is a specialized festival, in a small town that is quite remote. Is it so wrong to expect that one of the biggest local festivals provide us with what we want, rather than what they want? Either way it doesn't matter - Bukta has always been its own party and if you don't like it, move on.

- The whole idea of Bukta is to be specialized. A girl called Maria and I had this idea to make Bukta, we wanted to make a festival with good rock music - what we consider to

«We won't book disco to break even.»

be good rock music. It's not objective, it's subjective. So, that's been the idea from the start. If you look at the posters from every year you can see this. We haven't changed that much, we are sticking to our plan. Bukta was started by private people with private interests. Just because we've grown doesn't mean every commentator or bystander has a right to decide what we ought to do. My idea was not to make Bukta in order to please everyone, but to invite everyone!

But how do you justify doing something so specialized here in Tromsø? It must be difficult.

- The idea of Bukta is not to make money. We are therefore organized as an ideal foundation. Our motivation for working with the festival is to put as many of our

favorite bands as we can on a stage and have a big party for everyone who likes good rock music. For obvious reasons we have to present some bands that are familiar to our audience, but we always present a lot of bands that they've never heard of. We want to bring brilliant bands to Tromsø that might have never played here before to share good music with those who are interested.

- If someday in the future we get to a point where no-one wants to come to Bukta anymore, we'll probably quit making the festival. This isn't something we *have* to do. We do it because we like it and because it's fun. We will not change the profile just for the purpose of attracting a different audience in order for us to make money. We won't book disco to break even. We do this for the passion, and I think this is the reason many of the other festivals voted for Bukta: they see our passion for music.

Do you get external pressure to book certain artists?

- A lot, and we do listen to it. I got an email from a lady in Copenhagen last night, she had seen a band called Blitzen Trapper in Amsterdam and thought they'd be good for Bukta 2011. I answered that of course I knew them, had seen them live a couple of times and that we had previously made two offers but that they had cancelled twice. This kind of communication with people who care about Bukta is important, and I try to answer every email or phone call whether I think it's a good or a bad idea.

Finally, what do you think of the Norwegian rock scene at the moment?

- There are a lot of new hardcore punk-bands at the moment. I was part of the hardcore scene in the 1990s, but these days I find there are too many bands within this genre that lack originality and quality. I think bands like Kvelertak are amazing, but when everyone wants to sound like them this soon becomes a bit boring. In general the Norwegian rock scene has truly blossomed the last ten years: some of the dinosaurs of Norwegian rock are trembling on their thrones as they make way for a new generation of bands, like Kråkesølv and John Olav Nilssen & Gjengen.

Countryfest – med mer rock enn country

Fredag 19. november var det duket for Countryfest på Blå Rock. Fire band stilte. Det var fest, men hvor ble det av countryen?

TEKST: STEWART HÅSETH

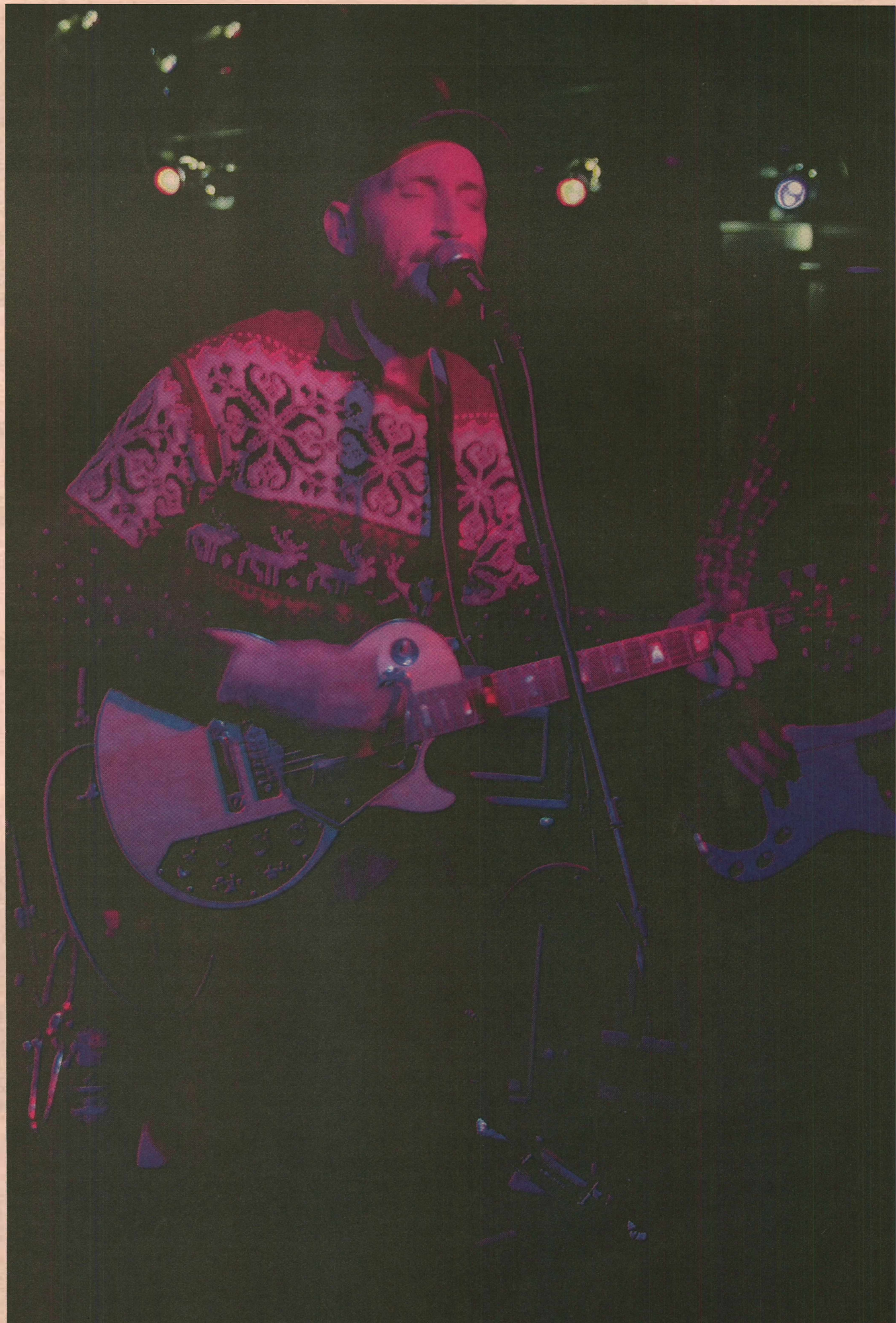
FOTO: SVEIN RUNE DJUVE

Kvelden startet oppskriftsmessig med våre lokale håp The Northern Lies, representert at stjernetrioen Håvard Stangnes fra bl.a. Badger, Anne Nymo Trulsen fra bl.a. Hekla Stålstrenger og hovedvokalist og låtskriver for bandet, Henry A. Johnsen fra The Considerate Lovers. Dette fungerte fantastisk fint, og jeg var redd ingen kunne toppe dette av de bandene som kom senere. Henrys sanger er fantastisk vakre, og han synger med en innlevelse få andre her i byen er i stand til. Håvard sa før konserten at Henry hadde gjemt bort de beste sangene til dette prosjektet. Jeg er tilbøyelig til å være enig. Nå må bare Henry få samlet gjengen for å få ut det første albumet, så fort som mulig!

Flying Shoes tok med seg countryen videre, og var et rent coverband – med hovedvekt på de vakre melankolske balladene til salige Gram Parson. De manglet imidlertid to medlemmer, på henholdsvis fele og pedalsteel. Det gjorde at Telecastergitaristen og multitalentet på dobro og mandolin fikk større ansvar. Det fungerte dessverre ikke, da gitaren var sur samtidig som timingen var veldig offbeat. Nå var Gram Parson ofte svært ute selv live, men ble reddet av sitt gode, ja fantastiske band. Her var det nok heller vokalist Dag Vagle som reddet bandet med sin svært vakre, eiendommelige stemme.

Stavangerbandet Flying Shoes består av medlemmer fra Helldorado, noe også neste band, The Brigade gjør. Nå beveget vi oss over fra countryen til et mer poprockaktig uttrykk. De to medlemmene som stilte opp for disse begge bandene gjorde en strålende jobb. Vokalist i The Brigade, Morten Fiskå, ble derimot bare en middelmådighet sammenlignet med Dag Vagle – som spiller leadgitar i dette bandet. Riktignok hadde bandet en gitarist som også spilte banjo på ei låt, men dette var feil arena for dette bandet. Dette var nemlig mye mer rock enn country.

Det kommer mye vakkert fra Fredrikstad. Tellusalie er et bevis på dette. Bandet har kanskje noen countryelement i seg, men det er tydeligere på deres plater enn live tydeligvis. Bandet var mer rocka, og har kanskje endret litt stil fra de første platene sine – noe som har blitt med i omformingen av det tidlige låtmaterialet. Bandet spiller mye vakkert, og har en særdeles god vokalist i Ole Jørgen Jørgensen. Han var dessverre noe bedugget, og dette gikk utover prestasjonen. Slik resultatet ble, hadde ikke dette noe å gjøre med country, men vakkert var det likevel. En fin fredag på Blå Rock, med andre ord – som etter denne festen å dømme ikke trenger å skifte navn til Blå Country med det første i hvert fall!

KONTRI: Banjoen var på plass, men country var det ikke, alt som ble spilt.

Mer enn porno

Caroline Andersen er kjent for sin karriere innen stripping og porno, og hennes rolle i Kristian Valens «Fryktelig tidlig» har blitt en farsott på YouTube.

TEKST: STEWART HÅSETH

FOTO: LARS HENNUM HANSEN

Lørdag 13. november besøkte hun Tromsø og Bastard med sitt band The Treats, og de ca 50 oppmøtte fikk et møte med hennes "bubbligum-punk". Caroline & the Treats ga tidligere i år ut albumet "Bad All Over", som nok har overrasket dem som avfeide dette som nok et forsøk på en spin-off av en kvinne som mer enn gjerne tar av seg mest mulig klær. Samantha Fox, Sabrina, Linni Meister og Lene Alexandra Øyen er vel eksempler på dette. Forskjellen er at her sitter det faktisk som et skudd! Mye av dette skyldes nok Morten Henriksen, gitarist og Carolines livspartner. Han er også energien i det sagnomsuste bandet The Yum-Yums, noe som skinner tydelig gjen-

nom på plata.

Før konserten beklaget Caroline seg for at hun var noe sår i halsen. Dette var likevel ikke merkbart under selve konserten. Nå er kanskje ikke Bastard en stor konsertscene, og artistene rager ikke merkbart høyere enn sitt publikum. Dette løste Caroline ved å gå ut blant publikum, og stå på stol og bord foran scenen. Hun ga virkelig av seg selv, samtidig som hun

LØFTERIKT: Utopias anmelder gleder seg til vårens album kommer ut.

beviste for sitt publikum at hun faktisk kan synge.

Dessverre ble deler av konserten ødelagt av noen som insisterte på at hun skulle strippe, men alt under ett ble dette en fin

kveld for folk som er glad i glad-punk.

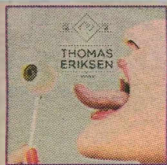
Caroline & the Treats kommer med nytt album til våren, og jeg tør faktisk å ha forventninger til det som kommer derfra.

UTSPEKULERT EUROPOP

THOMAS ERIKSEN

CANNIBAL

Warner Music Norway

Thomas Eriksen er bror av den mer kjente produsenten David. I kjølvannet av sin bror han Thomas skapt sin egen karriere, og har blitt kjent som remikser

for kjente artister som Aaliyah, Franz Ferdinand, Adem og Martina Topley-Bird for å nevne noen. I tillegg finner du ham bak albumproduksjoner for Mira Craig, Name og Elisabeth Carew.

Man kunne fryktet at dette albumet skulle bli en produsents forsøk på å nå et marked han ikke hører hjemme, men det merkes bare til dels. På sitt beste viser han med låter som Chamelon og Fish out of water at han kan produsere vakre beats, som helt

sikkert kan bli faste slagere på kanaler mP3. På de mer anonyme låtene er det i all hovedsak de samme egenskapene som gjør at ikke alt faller i fisk.

Thomas Eriksens største svakhet er hans stemme. Han synger rent og pent, men uten noe særpreg glir sangene like fort ut av hodet som de kom inn. I dette tilfellet er det nok like greit, for det bør bli med dette albumet. Eriksen bør heller bruke sine evner til å hjelpe andre opp og frem, for dette

er virkelig triste greier sett bort fra de få låtene som sitter noenlunde greit.

Dessverre er dette musikk som lett selges som hakka møkk. Det er jo litt morsomt at mange av låtene er mikset på cd nr 2, men dette forlenger nok ikke levetiden på plata. Kjøper du denne skiva, er den foreldet før du kommer ut av butikken. Men for all del, det er jo snart jul – og da er man jo gjerne ekstra gavmild?

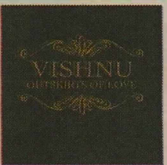
Stewart Håseth

MADRUGADAS ARVTAGERE?

VISHNU

LOST SOUL CHURCH

Big Dipper Records

Tromsøbaserte Vishnu er i disse dager ute med sitt første album. Holder det mål, målt opp mot dagens konkurrenter?

Vishnu har vært en del av musikkmiljøet i Tromsø i over fem år. I 2005 vant de Zoom-konkurransen, og i 2006 kom deres første EP, Lost Soul's Church. Forskjellen mellom EPen og LPen er stor. Inn har de fått Stian Grønbech fra Elias Jung på tangenter. I tillegg har de fått med seg Frode Jacobsen og Alex Kloster-Jensen i Malabar studio i Oslo. Begge har vært en del av Madrugada, noe som er tydelig i albumets lydbilde.

Lydbildet er likevel ikke en blåkopi av Madrugada. Vi hører like mye nyanser av band som 16 Horsepower, Gun Club og Ricochets, men de elementene som fungerte best hos

Madrugada. Vokalisten Tor Thomassen har en stemme som kler bandet godt. Hans intensitet er med på å løfte musikken på en fortreffelig måte. Det er også Thomassen, med god hjelp fra gitarist Tor Hansen, som har skrevet låtene på dette albumet. Dette fungerer veldig bra, og vi kan uten blygsel si at det favorittstemplet Madrugada hadde her nordpå er overtatt av Vishnu.

Kvaliteten her er jevnt over høy. Spesielt åpningssporet End Of Time og låter som Lovers Lane, Leading You In, Wintertime og Slip Inside viser bandets integritet i form og innhold. Om du benytter iTunes til kjøp av dine favoritter, bør du her ikke bare kjøpe noen utvalgte låter. Her er det hele albumet det gjelder. Jeg er overbevist om at Vishnu kommer til å begeistre sitt publikum med sin gjennomførte musikalske stil.

Det er på tide at Vishnu kommer ut av mørket, og inn i rampelyset nå. Det har de bevist med dette albumet. Så får tiden vise om de blir et stjerneskudd, eller varige stjerner.

Stewart Håseth

HJERTEFLIMMERET ER FJERNET

GOOD CHARLOTTE

CARDIOLOGY

Capitol Records

Hjerteflimmeret er fjernet!

Da Good Charlotte kom med sitt forrige album i 2007, var det nok mange trofaste punkrock-fans som rynket på nesen. Dette albumet ble generelt dårlig mottatt, og det rykende ferske *Cardiology* kunne fort satt en stopper for all bandets videre karriere.

Interesserte har kunne følge bandet gjennom hele prosessen med skapelsen av dette nye albumet på twitter og andre medier. Her har man kunnet lese at de har vært gjennom flere utsettelse. Hovedårsaken var at deres produsent Howard Benson forsøkte å presse bandet ytterligere ned i popsporet. Heldigvis nektet de, og produsenten fra de første platene, Don Gilmore, ble hyret til å spille alle sangene en gang til!

Etter noen gjennomlysninger tror jeg det var et godt valg. Her er det fremdeles noe plast og slenger i kantene, men heldigvis ikke mer enn at det kan tåles. Bandet har heller forsøkt å gå til hjertet for det de står for som band og medmennesker – noe også tekstene bærer preg av.

Låtene er kanskje noe mer svulstige enn tidligere, men alt i alt fungerer de. En ting som preger hele plata, er låtenes livsglede. Noen av dem minner litt om det beste fra Blink 182, men samtidig tar Good Charlotte musikken med seg til nye høyder på dette albumet. Vi kan derfor melde om at bandet har blitt kvitt den verste plastikkpsykdommen, og at hjerteflimmeret er fjernet! Gudene skal vite hvor bandet lander neste gang, men inntil da kan en få med seg Good Charlotte som headlinere på 2011 Kerrang! Relentless Tour.

Vi sier ja takk til denne formen for hjertemedisin!

Stewart Håseth

Et Julensentyr

Av Charles Dickens

STUDENTPRIS:

160,-

(ordinær 260,-)

[facebook.com/
halogalandteater](https://www.facebook.com/halogalandteater)

[twitter.com/
hteater](https://twitter.com/hteater)

www.ht.tr.no

HÅLOG
ALAND
TEATER

SCENE VEST
11.11 - 18.12
2010

SpareBank
NORD-NORGE

Den akademiske sporten

TSI biljard er TSIs nyeste undergruppe. Leder Kurt Enoksen forteller at biljard er sporten for den som ikke liker å bli kald og våt.

TEKST: INGILD LUDVIKSEN
FOTO: VICTORIA BEZBODOROVA

AVHENGIGHETSSKAPENDE: Selv har Kurt bare spilt biljard i et års tid, men han har rukket å bli hekta.
- Hvis jeg går noen dager uten å spille, begynner det å klø i fingrene, sier han.
- Jeg får abstinenser.

SOSIALT SPILL

Kurt forteller at det allerede er et godt biljardmiljø Tromsø. Biljard er sosialt, og en kommer lett i prat med folk over bordet. I tillegg er det morsomt å spille, og det er en god avkobling fra alt stresset i hverdagen.

Men han ønsker at de skal bli enda flere. Målet er en egen studentliga, som kan arrangere mesterskap på landsbasis.

Og biljard burde passe bra for studenter.
- Biljard er et akademisk spill, forteller Kurt, som selv studerer økonomi og ledelse.
- Det er mye strategi og taktikk. En må tenke framover og planlegge trekkene sine. I tillegg mener han at spillet handler om både matematikk og fysikk.

Dessuten er det er konsentrasjonsspill.
- Etter at jeg begynte å spille, har jeg fått mye bedre konsentrasjon. Det merkes godt på studiene, og jeg har faktisk merket det på resultatene også.

Det er altså mange grunner til å begynne å spille biljard, hvis du ikke har gjort det før.

EGET BILJARDBORD

Klubben ble offisielt stiftet i forrige uke, med overrekkelser av et splittet nytt biljardbord fra Norges biljardforbund. Det er allerede rundt 25 personer som har meldt sin interesse.

Det er ikke alle detaljer som er på plass ennå, men ifølge planen skal driften begynne i januar. Bordet kommer foreløpig til å stå i møterommet innenfor Bodegaen.

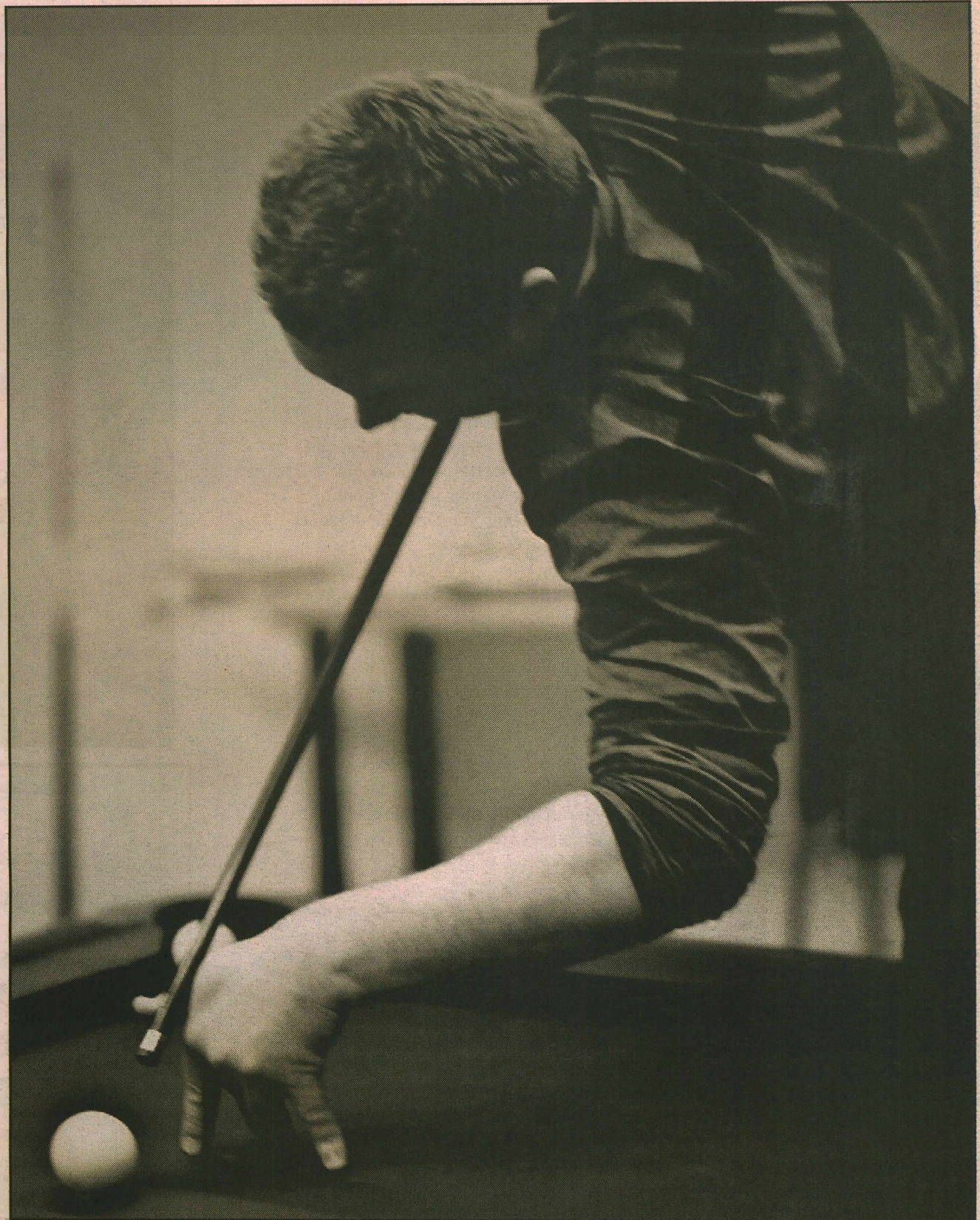
VARIERTE AKTIVITETER

Klubben vil satse på å møtes tre kvelder i uka. En kveld for å trene teknikk, en spillekveld, og en kveld med turnering.

Jørgen Sandman, som trener landslaget i biljard, har sagt ja til å være teknikk-trener for klubben. Så det kan nok være noe å lære både for nye, og mer erfarne spillere.

På spillkveldene vil de antagelig spille ring games. Det vil si at de spiller ulike spill, som 9-ball, 10-ball eller 14.1, men istedenfor å spille en mot en, spiller flere spillere etter tur, og den første som når 10 poeng vinner.

«Hvis jeg går noen dager uten å spille, begynner det å klø i fingrene»

KONSENTRASJON: Det gjelder å være stø på handa for å treffe ballen rett.

TURNERINGER

Tromsø biljardklubb avholder allerede turneringer en gang i uka. TSI biljard kommer til å ha et nært samarbeid med klubben, og de vil ha felles turneringer i bowlinghallen.

- Vi trenger flere bord til en turnering, så vårt eget bord kommer vi til å bruke til spillkvelder, og eventuelt til teknikk-trening.

Kurt håper på en stor interesse for den nye TSI-gruppa. Han ønsker at TSI biljard skal bli en plass for å bruke og utvikle ferdigheter, så vel som en sosial møteplass.

OM BILJARDKLUBBEN

- TSI biljard er en undergruppe av TSI
- Planlagt oppstart januar 2011
- Vil holde til i møterommet innenfor Bodegaen, samt på Tromsø Bowling & Squash
- Kontakt: tsibiljardklubb@gmail.com
- Hvis du er interessert, kan du allerede nå sende en mail, så vil du få informasjon så snart tidspunkter, priser og annet er bestemt.

BJARTE AARMO LUND

KJEMIEN RUNDT OSS:

Perfekte egg

Blir eggene dine grå og kjedelige? Koker du de så hardt at du får en grønn ring rundt plommen? Eller blir de eggene du ønsket hardkokte bare et gult søl? Kjemi vil gi deg eggene du ønsker deg!

Det er mye proteiner i egg. Det er selvsagt fett og andre næringsstoffer i egget, men det er hvordan proteinene blir behandlet som utgjør forskjellen fra et vassent egg til det perfekte egget.

Proteiner er viktige komponenter i biologiske systemer. For å utføre sine oppgaver har proteiner ofte en spesifikk 3D-struktur, men når de varmes opp (kokes) kan denne strukturen bli endret til en mer fiberlig-nende struktur som ikke lengre er løselig i vann, og det er nettopp dette som vi kaller koagulering.

Hvis egget kokes for lite rekker ikke proteinene å koagulere, og egget blir bare flytende søl istedet for en velsmakende frokost. Hvis egget derimot kokes for lenge, reagerer svovel fra enkelte av proteinene i egget, witen med jern i plommen og danner et uappetittlig grønt lag av jernsulfid.

Det er flere faktorer som avgjør hva som er rett koketid. Om du vil ha hardkokt eller bløtkokt egg er jo selvsagt en viktig faktor, men også eggets størrelse er viktig. Større egg vil trenge lengre tid på å bli varm. Om egget kommer rett fra kjøleskapet eller om du har hatt det stående på romtemperatur

utgjør også en betydelig forskjell.

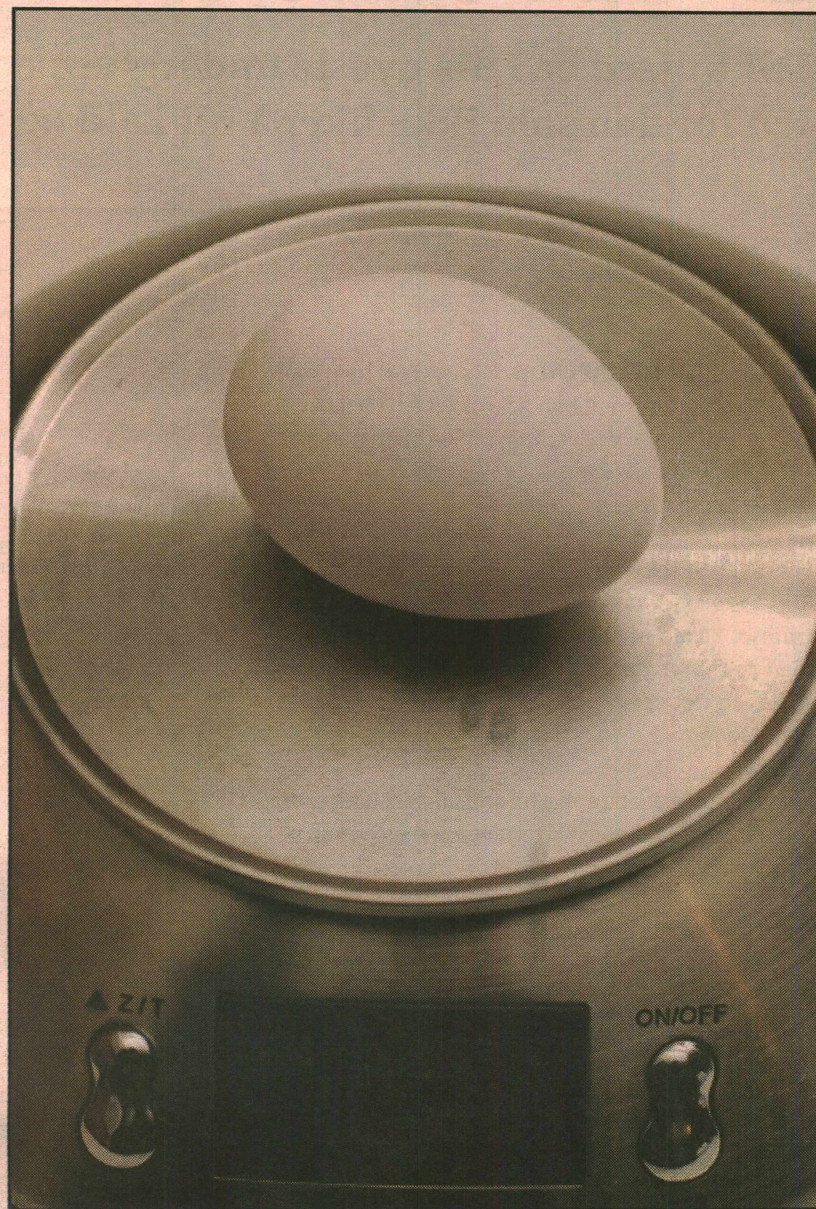
Vannets kokepunkt tenker vi ofte på som en konstant, men vannets kokepunkt avhenger av lufttrykket, og hvis du skulle prøve å koke egg på Mount Everest måtte du koke egget betydelig lengre fordi der koker vannet med 70.4°C.

Dr. Charles D. H. Williams samlet disse faktorene i en enkel ligning vist under, som gir koketiden for det perfekte egget.

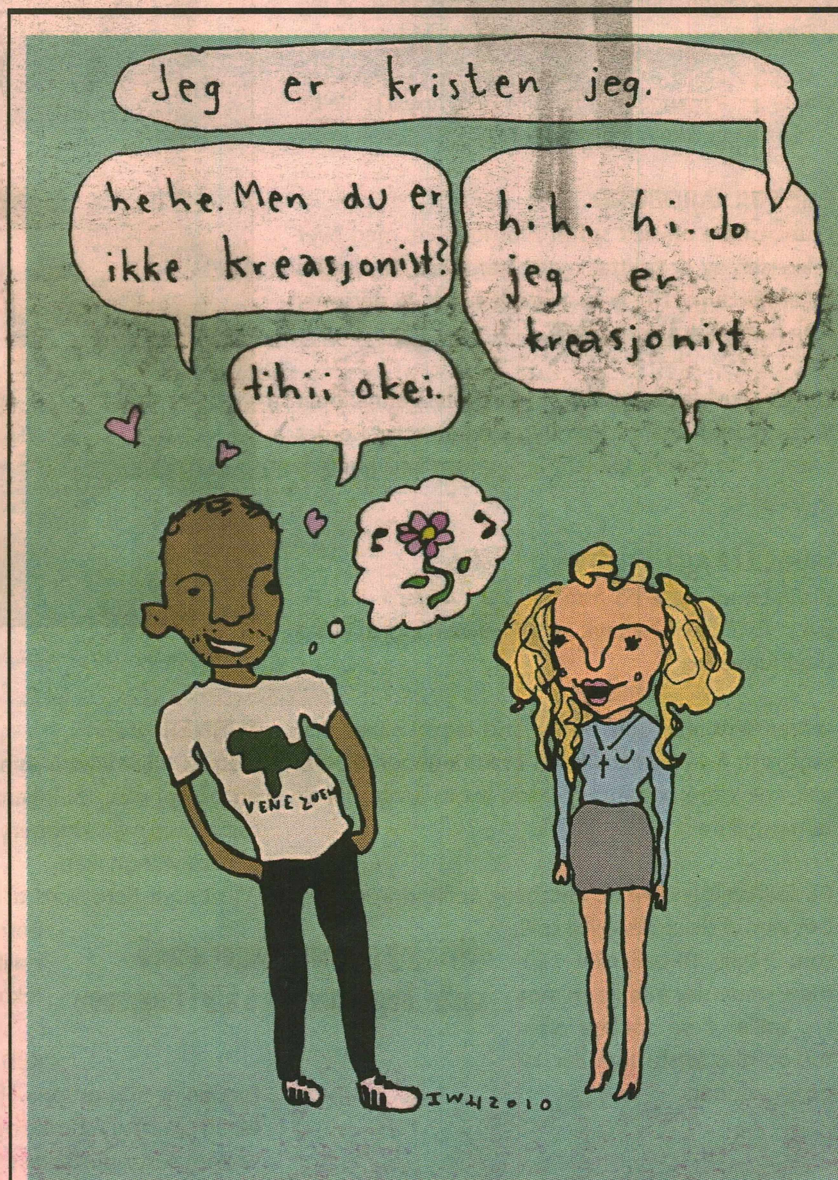
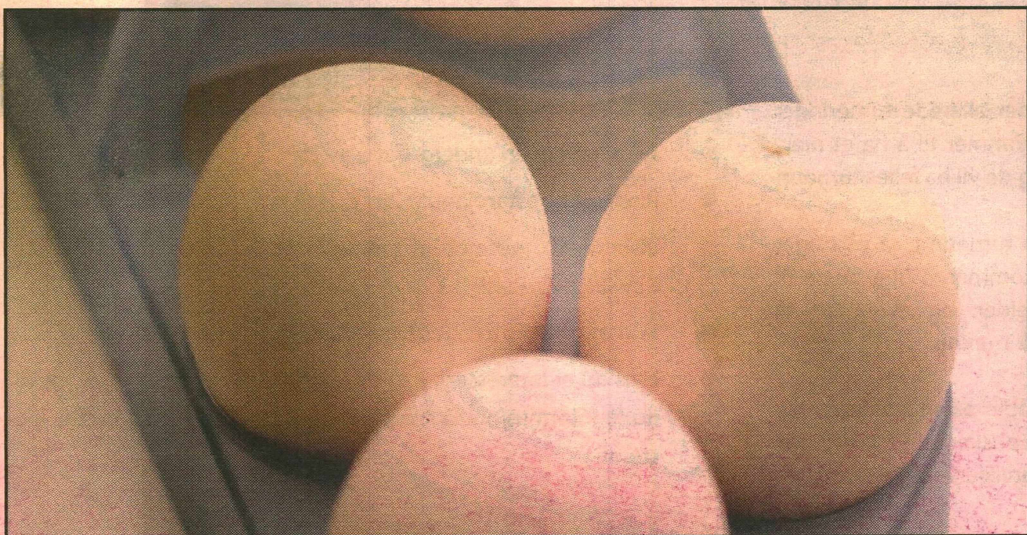
m_{egg} er massen av egget (rundt 60g), T_{vann} er temperaturen vannet er ved (100°C), T_{egg} er temperaturen egget har i det du legger den i det varme vannet (4°C hvis den kommer fra kjøleskapet) og T_{plomme} er den temperaturen du ønsker at plommen skal ha. For bløtkokte egg skal T_{plomme} være 65°C mens for hardkokte skal den være 85°C.

Sånn er det! Neste gang du skal ha egg er det bare å trekke fram kalkulatoren og sette inn tallene, så får du vite eksakt hvor mange minutter egget skal ligge i det varme vannet.

Vannet trenger ikke å koke heller for den saks skyld, en hver temperatur som er høyere enn den temperaturen du ønsker at plommen skal få vil få egget ferdig. Hvis du ikke orker å dra frem kalkulatoren hver gang du skal koke egg, kan du også benytte deg av egg-koketid-kalkulatoren på Universitetet i Oslo sine sider.

$$\text{koketid} = 0.451 * m_{egg}^{2/3} * \ln \left[0.76 * \frac{T_{vann} - T_{egg}}{T_{vann} - T_{plomme}} \right]$$

Mariinsky-balletten

Foto: Asia Hansen

Den verdensberømte russiske Mariinsky-balletten var i Tromsø under årets Nordlysfestival. Dette var første gang i sin 227-årige historie de gjestet Norge.

Årets beste rollespill for PC

Advarsel: Dette spillet kan drastisk senke dine eksamenskarakterer!

TEKST: STEWART HÅSETH
ILLUSTRASJON: PRESSE

Få spill har gjort så stort inntrykk på meg som Arcania – Gothic 4. Etter å ha spilt det i et par uker, skulle jeg ønske jeg hadde mer tid å sette av til det.

Mektig gameplay. I Arcania er du helten som skal redde verden – som i alle andre rollespill. So far, so good. Likevel er det mye som skiller dette spillet fra andre rollespill. Spillet er laget av de samme spillutviklerne som i sin tid laget Oblivion, noe som trygt kan kalles et kvalitetsstempel. Kort sagt kan jeg vel si at alt som ikke var topp i Oblivion, har de nå rettet på i dette spillet. Jeg har sett at noen har klaget sin nød over enkelte bugs, men de har vært fraværende i mitt spill så langt.

Grafikkmotoren i spillet er kanskje den beste for denne typen spill som finnes på markedet i dag. Du kan se detaljer som er skjult i nyere spill som God of War III og Fable III. Detaljrikdommen er mektig, såfremt du kan benytte den høyeste oppløsningen.

Realistisk. Jeg må ærlig innrømme at spill som WOW ikke appellerer så mye til meg, da de overdimensjonerte våpnene og

rustningene fratar spillet all dets troverdighet. I LOTRO er dette mye bedre balansert, og siden spillet nettopp ble gratis, forstår jeg ikke dem som ikke heller spiller dette. Nuvel, i Arcania topper LOTRO. Naturen er vakker, du kan nesten bli gående og bare nyte den i all sin skjønnhet. Landskapet er enormt stort, og du er fri til å gå omtrent hvor du vil. Her er det ingen lineær fortelling som låser opp soner og verdener etter hvert som historien trer frem. Det er noen større hoved-quester, men du kan like gjøre det du vil.

I likhet med Fable III er det flere steder du må velge side, noe som får stor betydning for spillets videre gang. Du er heller ikke låst til én bestemt klasse. Du kan i utgangspunktet bli en jack-of-all-trades, men vil da ikke kunne utgjøre så mye. Velger du derimot å mestre en av de tre disiplinene avstandsangrep, nærkamp eller magi, vil du lettere kunne møte de større utfordringene du finner her. Innenfor hver disiplin har du mer spesialisering, og det føles veldig naturlig.

Spillets bakside. Nå er dessverre ingen spillprodusenter ufeilbarlige, selv om dette

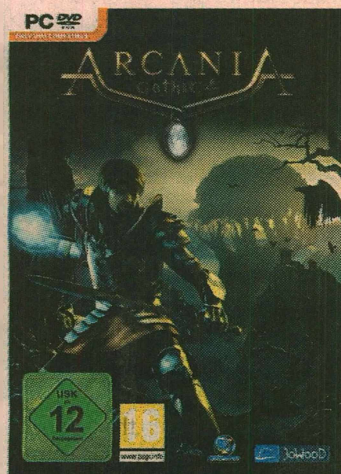
er et av de beste spillene jeg har spilt på lang tid. Satser du kun på nærkampferdigheter, blir spillet et rent hack and slash-spill. Det er lett, men en går fort lei av det. Er du derimot magiker, kan du få se mange spektakulære trolldomsscener utover i spillet. Et viktig element her er muligheten for å lage potions, trylledrikker. Dette kalles alkymi i spillet, og ligner det en finner i en del andre spill. Problemet er at om du bare gid-

der, så kan du samle uhorvelige mengder planter og lignende, og bli nesten usårbar. Det gir heller ikke pluss i marginen.

Til sist er det en manglende moraletikk i spillet. Stjeler du noe i en butikk, eller hjemme hos noen for den del, så får det ikke konsekvenser – selv om du skulle bli tatt på fersken. Er du derfor en grådig person, som tar alt du kan få fatt i, vil du ha lett match her.

Kjøp? Jeg kalte dette for årets beste rollespill for PC. Selv om du kan få spillet for Xbox 360, er gameplayen der mye dårligere – dessuten har du jo allerede Fable III. Ser vi bort fra noen mindre flaws, trer du i inn i en fantastisk verden. Ulempen er faktisk

at du trenger en del tid for å få med deg alt i spillet. Du kan gjøre unna hovedoppgavene på kanskje åtte-ti timer, men om det er målet burde du heller spille resultatbaserte spill som boksespill eller noe. Liker du derimot å utforske spennende steder, der alt er vakkert og magisk, så finnes det per dags dato ingen spill som kan matche Arcania. Har du for mye dødtid mellom eksamenene – løp og kjøp!

- Tittel: Arcania – Gothic 4
- Utgiver: Jowood
- Plattform: PC og Xbox 360

KVASSE KNIVER

MATSPALTE I UTROPIA AV JONAS ØRNES ANDERSEN OG LASSE KRISTIANSEN

Takk for maten!

Høsttakkefest, bedre kjent som Thanksgiving, er rett rundt hjørnet. I den anledning står kalkun på menyen. Kalkun er ikke bare kalkun. Kalkun er også tilbehør, tilberedning og ikke minst det sosiale ved måltidet. Til dags dato er undertegnede beste oppskrift for tilberedning av kalkun en tolkning fra boka La cucina futurista av fascisten Filippo Tommaso Marinetti. Marinetti regnes som grunnleggeren av den futuristiske bevegelsen, og hadde en del ideer om matlaging som i senere tid er brakt til live i matkonseptet til den kjente restauranten El Bulli, og noe nærmere oss ved Måltidets Hus i Stavanger. Det mest spesielle ved den futuristiske matlagingen er bruken av avansert utstyr – utstyr man helst finner på laboratorier for vitenskapelig forskning. Ved tilberedning av kalkunen som beskrevet i La cucina futurista, sprøytes det eple-

eller appelsinjuice inn i kalkunkjøttet under steking. Best resultat har vist seg å være ved bruk av sprøyter med store kanyler. Undertegnede har sett slikt utstyr brukt to ganger: første gang ved blodtapping av et ødem i kne, andre gang ved injisering av væske i kalkun. For mange kan det nok være noe spesielt å finne store kanyler på kjøkkenet, men det er absolutt vært forsøket. Innsprøytingen av juicen fører til at kalkunen blir utrolig saftig og får en nydelig smak.

Thanksgiving var opprinnelig en fest knyttet til innhøsting. Årets avlinger ble høstet inn og feiret med familie og slekt. Gudene ble hedret for å ha gitt gode avlinger. Mat i store mengder ble spist som offergaver, for å vise takknemlighet og for å sikre frem-

tidige avlinger. I dag feires Thanksgiving hovedsak-

lig i USA og Canada, hvor den fjerde torsdagen i november er høytidsdagen i USA. I Canada faller den på den andre mandagen i oktober. Det finnes en rekke eksempler på land som har hatt tradisjon for lignende innhøstingsfester, men mest kjent er nok den amerikanske. Meningen folk legger i dagen har endret seg. Det er ikke lenger snakk om innhøsting av avlinger, men hengivelsen til Gud er nok sentral for mange amerikanere. Det sosiale ved måltidet er også svært vesentlig og kan således leses som et offer for å sikre kontinuitet i forholdet til dem du spiser sammen med, gjerne familie og venner. Offeret av mat kan også leses i retning av at det er betydningsfullt for å opprettholde en kosmologisk orden

der verdier som takknemlighet, familie og velstand skal sikres gjennom den maten som ofres. Selv om høytiden er mer utbredt i Nord-Amerika enn i Norge, ser vi ingen grunn til å glemme denne dagen. Det er en glimrende mulighet til og unnskyldning for å bruke mye penger på god mat, og ikke minst å tilbringe hele dagen sammen med gode venner på kjøkkenet og ved spisebordet. Mattradisjon i konstant utvikling. Hva vi gjør, og hva vi spiser under slike merkedager må sees i forbindelse med tiden vi er i. Det var nok få som tilberedte kalkun med steketermometer og kanyler ved første amerikanske Thanksgiving i 1621. Kanskje følger du tradisjonen i år og er tradisjonelt utradisjonell?

Akademisk Kvarter

www.ak.uit.no

**Nord-Norges
største bokhandel**

SECTION 1: GEOGRAPHY

1. What countries border Switzerland?
2. What is the world's longest mountain range on a single continent?
3. What is the capital of Ethiopia?
4. What is the easternmost country in the world, having witnessed the turn of the millennium first?
5. What is the second largest city in Japan (in terms of population)?

SECTION 2: HISTORY

1. Who won the 2008 Nobel Peace Prize, a year before controversial choice Obama?
2. What does HIV stand for?
3. Where is the 2011 Eurovision Song Contest being held?
4. Who succeeded Krushchev as leader of USSR in 1964?
5. Who was the artist behind the comic strip *The Far Side*?

SECTION 3: CULTURE

1. Place the following Kylie Minogue songs in order of release date: On A Night Like This, Confide In Me, Better The Devil You Know, Love At First Sight, Spinning Around.
2. Alcohol: what is a 'highball' type of cocktail?
3. How many studio albums did Dire Straits release?
4. What is the primary topping that makes a Napoletana pizza?
5. Who was originally cast as Indiana Jones, but replaced only 3 weeks before shooting began?

THE UTROSCOPE

5. OKTOBER - 19. OKTOBER

Tekst: Uncle Tomek

Illustrasjoner: Marie S. Johansson.

SAGITTARIUS

A knife-wielding mass murderer is on the loose this week! He's after virgins, so - oh wait, you'll be more than fine.

CAPRICORN

Look in your pockets Capricorn, and you will find Kr. 10! Now use it to call someone who cares.

AQUARIUS

You got 99 problems and - I'm afraid to say - the bitch IS one.

PISCES

You will wake up one morning this week to find a beautiful man bringing you breakfast. Unfortunately, he's a nurse and you're in hospital about to die.

ARIES

Aries it's time to shake up your love life! Try anal.

TAURUS

You will become sexually inadequate this week. Unless, that is, you listen to Hurradio. Get clicking.

GEMINI

You've been spending a lot of time at Bodega recently. Be careful, you're in danger of becoming a waffle yourself: boring, stale, and slightly wet.

CANCER

Take a ride on the wild side this week... no, literally: drive on the other side of the road. Guaranteed fun.

LEO

Leos you've had a haircut recently! What did you use?! A grenade?

VIRGO

Oh Virgos... how many more times can you get it wrong? I'd suggest sticking your head in the oven but you'd only fuck that up too.

LIBRA

Your star sign is a pair of scales. An inanimate object used by fat people. Nice.

SCORPIO

You're every woman, it's all in you! Anything you want done baby, you'll do it naturally!

MISSED CONNECTIONS

Do any of these ring a bell? Let us know: misconnections@utropia.no

This response is for a.k.a "Red Jumper": 1) Jumpers are gross. 2) Get over yourself; and 3) Go eat pasta off of a plate like normal people.

Guy with rainbow scarf and bauble hat, I see you around and I like your fashion sense. Is there gold at the end of your rainbow?

Tall Russian girl with brown hair and fringe, I like you. Your knee-high leather boots were made for walking... all over me. Ivana Getuov.

To the bisexual bartender at VT. I love your golden locks and manly Tromsø dialect. It's hot. You flipped my beer glass up in the air and caught it again. Do the same with me?

To the guy with a beard and glasses, who has a turquoise jacket and is always smoking. You do social anthropology, and DJed at our party. You're cute. I've heard you're a good cook; glaze my pastry any day!

Cafe Bodega

studentenes egen cafe i hus 2 teorifagsbygget

åpent hver dag 12-18 beste vaffler på campus for kun 10 kr

spillkveld mandager 18 - 21

Dear Uncle T...

Dear readers, Uncle Tomek is back next week, ready to dispense pez-sized advice! Need help with a problem?

Let him know: tomek@utropia.no

- Answer:**
1.1 Germany, France, Italy, Austria and Liechtenstein.	3.1 Better The Devil You Know, Confide In Me, Spinning Around, On A Night Like This, Love At First Sight.
1.2 The Andes.	3.2 Highball is the name for a family of mixed drinks that are composed of an alcoholic base spirit and a larger proportion of a non-alcoholic mixer, e.g. gin and tonic.
1.3 Addis Ababa.	3.3 Dire Straits, Communicque, Making Movies, Love over Gold, Brothers in Arms, On Every Street.
1.4 Kiribati.	3.4 Anchovies.
1.5 Yokohama.	3.5 Tom Selleck.
2.1 Martti Ahtisaari, Finland.	
2.2 Human immunodeficiency virus.	
2.3 Düsseldorf, Germany.	
2.4 Brezhnev.	
2.5 Gary Larson.	

ANSVARLIG REDAKTØR FRITHJOF EIDE FJELDSTAD	ANNONSE TOMEK MOSSAKOWSKI	DISTRIBUTØR TOBIAS BROX WIIK	BARBARA LESZ INGVILD LUDVIKSEN	SKRIBENTER JONAS ØRNES ANDERSEN	FOTOGRAFER BJARTE AARMO LUND	TEGNERIER JONAS LARSEN
KULTURREDAKTØR ANDREAS M. HELLENES	GRAFISK UTFORMING BERNHARD SIEBERT	NYHETSJOURNALISTER BEATE GJERLØW	KJETIL ENGH AASEN RYAN JOHNSON	LASSE KRISTIANSEN MAGNUS NYSTRAND	HÅVARD VANCE GRAM SVEIN RUNE DJUVE	INGEBORG WIE HENRIKSEN
FOTOREDAKTØR VICTORIA BEZBODOROVA	IT RYAN JOHNSON	TOMEK MOSSAKOWSKI KULTURJOURNALISTER	STEWART HÅSETH TOMEK MOSSAKOWSKI	ULRIK LANGØY	TRYM LINDELL	PFU

Mens vi venter på Nord-Norgebanen...

TIRSDAG 24. NOVEMBER

Teater: Et Juleeventyr

Dickens-klassikeren Et Juleeventyr spilles på HT helt fram til jula tar til. Hålogaland Teater, 18.00.

TORS DAG 25. NOVEMBER

Museologisk salong:

Interkulturalitet på museum

I dag ser mange museer på seg selv som steder for kulturmøte og dialog. Det lages utstillinger og initieres museumsprosjekter som sikter mot å skape dialog mellom ulike kulturelle grupper. Men hva betyr det å skape dialog mellom kulturer? Perspektivet Museum, 20.00

Film: Ja, vi elsker

Ja, vi elsker var både i form og innhold den store overraskelsen på den norske

filmfestivalen i 1983. Samtale med regissørene streames før filmvisningen. Verdensteatret, 18.00

FREDAG 26. NOVEMBER

Utstilling: Maleriet – språk, uttrykk, univers og Arterie

Utstillinger av Synnøve Persen og Ingrid Holand åpner i Tromsø Kunstforening Tromsø Kunstforening, 20.00.

Konsert: Samisk kvalitetspop

med Max Mackhé, Jon Iver Eira Tellefsen og Nammaláhpan Driv, 21.00

LØRDAG 27. NOVEMBER

Lørdagsuniversitetet: Kropp og sex

Populærvitenskapelig foredrag ved Bente Træen, Institutt for psykologi. Driv, 13.00

Konsert: Carmina Burana

Universitetskoret Mimas synger Carl Orffs Carmina Burana Kulturhuset, 19.00.

SØNDAG 28. NOVEMBER

Konsert: Universitetets store

julekonsert

Alle fem kor på Universitetet pluss Ompagniet synger og spiller julen inn. Grønnåsen kirke, 19.00.

TORS DAG 2. DESEMBER

Design: Arne & Carlos strikker

julekuler!

Klesdesignerne Arne&Carlos har hatt suksess med både bøker og klær. De innleder med foredrag hvor de presenterer seg selv og hvordan de arbeider med design. Gamle mønstre og sømteknikker er noe av det som er

inspirasjonskilder. Deretter strikking. Tromsø Bibliotek, 18.00.

Konsert: Skambankt

Ted Winters og resten av Skambankt kommer for å gjeste Driv med sin nye plate Søvnløs. Driv, 21.00.

FREDAG 3. DESEMBER

Utstilling: .Exhibition of the Year.

Galleri 4235 presenterer Tor Navjords solo utstilling: Exhibition of the Year. Galleri 4235, 19.00.

Konsert: Motif

Mathias Eick, Atle Nymo, Ole Morten Vågans, Håvard Wiik og Håkon Mjåset Johansen – kvintetten har siden 1999 jobbet med sjangeroverskridelser med utgangspunkt i jazzen. Kulturhuset, 20.00.